Pracowite Pszczoły

Podręcznik instruktora

Ta książka należy do _____

SOUTH PACIFIC DIVISION EDITION

General Conference Youth Ministries Department

Pracowite Pszczoły

Podręcznik instruktora

SOUTH PACIFIC DIVISION EDITION

General Conference Youth Ministries Department

Polska wersja
Tłumaczenie: Anna Skrzypczak
Redakcja: Paulina Rawińska
Korekta: Natalia Skrzypczak, Marzena Kowalczyk, Paulina Dzięgielewska, Magdalena Sulej-Lobert, Paulina Rawińska
Skład: Wioletta Morozowska
Koordynator projektu: Paulina Rawińska

Produced by:
General Conference Youth Ministries Department
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, MD 20904

Departmental Director: Gary Blanchard
Associate Youth Director: Pako Mokgwane
Associate Youth Director: Andrés J. Peralta
Editor-in-Chief: Andrés J. Peralta
Departmental Advisor: Abner De Los Santos
Senior Editorial Assistant: Kenia Reyes-de León

Project Manager: Mark O'Ffill
Content Contributors: Mark O'Ffill
Ted & Betsy Burgdorff

Copy Editor: Mark O'Ffill

Cover & Interior Designer:
Jonatan Tejel
Isaac Chia
Adrian Gutierrez Perez
Wilbert Hilario (ClicArt)
Had Graphic Inc.
hadgraphic@gmail.com

Photos by: © Shutterstock

Division Correspondents:
Al Powell (IAD)
Alastair Agbaje (TED)
Armando Miranda (NAD)
Benoy Tirkey (SUD)
Busi Khumalo (SID)
Carlos Campitelli (SAD)
Gennady Kasap (ESD)
Ron Genebago (SSD)
Jonatan Tejel (EUD)
Magulilo Mwakalonge (ECD)
Nak Hyung Kim (NSD)
Nick Kross (SPD)
Peter Bo Bohsen (TED)
Tihomir Lazic (TED)
Tracy Wood (NAD)
Udolcy Zukowski (SAD)
Ugochukwu Elems (WAD)
Vandeon Griffin (NAD)
Zlatko Musija (TED)

Resources:

Gomez, Ada. "Adventist Adventurer Awards." Adventist Adventurer Awards - Wikibooks.org. North American Division Club Ministries, 2014. Web. 26 July 2017. <https://en.wikibooks.org/wiki/Adventist_Adventurer_Awards>.

Gooch, Jennifer A. Eager Beaver Leader's Guide with 23 Themed Meeting Plans. 3rd ed. Lincoln, Neb.: AdventSource, 2007, 2015. Print.

For information
Email: youth@gc.adventist.org
Website: youth.adventist.org

Mailing Address:
Adventist Youth Ministries
General Conference of Seventh-day Adventist
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6600, USA

SOUTH PACIFIC DIVISION EDITION

Adapted by SPD Discipleship Youth Team

148 Fox Valley Road, Wahroonga
NSW 2076, Australia

Director/Specialist: Nick Kross
Dept. Assistant: Diane Samani Eke
Email: youth@adventist.org.au
Website: youth.adventistchurch.com

Drogie Zuchy Adventurer, Rodzice i Kadro,

Dziękujemy za to, że przyczyniliście się do opracowania nowego programu nauczania i wydania nowych podręczników dla grupy Adventurer. Zostały one dostosowane do potrzeb dzieci w wieku 4-9 lat. Założeniem nowego programu jest koncentracja na Jezusie oraz pomoc w kształtowaniu poczucia własnej wartości dzieci i tworzenia zdrowych relacji ze społeczeństwem, umożliwiając im przy tym dobrą zabawę podczas zbiorek. Naszym celem jest stworzenie wszechstronnego przewodnika do wykorzystania zarówno w małej jak i dużej grupie, w rodzinie, w różnych programach dla dzieci oraz w czasie Szkółki Sobotniej.

Użyliśmy kilku kryteriów tworzenia podręcznika. Pracowaliśmy wraz z adwentystycznymi nauczycielami i liderami młodzieży, żeby wykorzystać najlepsze dostępne źródła dla naszych zuchów. Po pierwsze, użyliśmy taksonomii Blooma - metodologii o szerokim zakresie, odpowiedniej zwłaszcza dla dzieci w wieku 7 lat i starszych, co pomogło nam dobrać zadania do umiejętności dziecka. Na przykład zadaniem dla Małych Owieczek (4 lata) będzie wysłuchanie czytanej historii, a już 8- i 9-latki sami przeczytają historie odpowiednie do ich możliwości. Dodatkowo zastosowaliśmy filozofię uczenia się wielozmysłowego, a zadania zostały tak dobrane, by trafić do każdego dziecka. Zatem wymagania są tak stworzone, żeby dzieci doświadczały jednocześnie stymulacji wizualnej, słuchowej i kinestetycznej, jak i smakowej i węchowej, jeśli to tylko możliwe. Nasze wymagania przepuściliśmy również przez filtry rozwojowe, żeby wyjść naprzeciw potrzebom rozwojowym każdej z grup wiekowych.

Zuchy - każda zbiórka Adventurer powinna być skupiona na działaniu. Znaczy to, że przez większość czasu dzieci powinny być zaangażowane, by poznać dany temat. Siedzenie i np. słuchanie historii powinno stanowić niewielki procent zbiórek, więcej czasu należy zaplanować na aktywności ruchowe, prace plastyczne, ćwiczenia, śpiew czy modlitwę. W większości przypadków ich opiekun, czy to rodzic, dziadek czy ulubiony sąsiad, może pomóc im w dokończeniu „pracy" w domu. Pomóż dzieciom maksymalnie się zaangażować i nigdy nie zapominaj im podziękować!

Rodzice - bardzo doceniamy czas, który poświęcacie dzieciom. Wielu z was jest zaangażowanych jako kadra zuchowa. Dziękujemy wam bardzo. To właśnie m. in. dla was stworzyliśmy ten podręcznik, który jest zgodny z założeniami programu, a jednak pełen ciekawych zadań; różnorodny, ale skoncentrowany na Chrystusie. Mamy nadzieję, że dzieci przyniosą do domu prawdy, które odkryły o „sobie samym, swoim Bogu, swojej rodzinie, swoim świecie" i będą je stosować w życiu. Dajcie dzieciom przestrzeń do dzielenia się swoimi przeżyciami. Pozwólcie im pokazać, czego się nauczyły i zademonstrować gry, w jakie grały. Miejcie na uwadze, że większość aktywności jest praktycznych, nie spodziewajcie się więc zeszytów z notatkami. W zamian zuchy przyniosą niesamowite przeżycia i wspomnienia.

Kadro – bogaty i różnorodny podręcznik pomoże wam w stworzeniu dobrego środowiska dla grupy waszych zuchów. Są w nim ujęte etapy rozwoju dziecka, szczególne potrzeby, wskazówki dla zastępowych oraz porady jak pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami. Dodatkowo w podręczniku znajduje się bardzo wiele kreatywnych pomysłów na aktywności (część dla instruktora), natomiast w zeszycie ćwiczeń zucha jest miejsce na ich wypełnienie lub odhaczenie gdy już zostaną zaliczone. Staraliśmy się zaproponować aktywności możliwe do wykonania przy użyciu niewielkiej ilości rekwizytów, ograniczonej przestrzeni i skromnego budżetu. Jednak, każda drużyna jest wyjątkowa, więc biorąc pod uwagę wasze możliwości dostosujcie pomysły do potrzeb waszej grupy. Na początku podręcznika są dodatkowe pomysły jak zorganizować zbiórki i czas w zastępach, tak żeby w ciągu ok. 15 zbiórek zrealizować wszystkie wymagania na stopień. Na koniec możesz nagrodzić swoje zuchy nadaniem stopnia oraz pinem. Oczywiście możecie organizować dodatkowe spotkania, wycieczki terenowe, sprawności grupowe oraz inne aktywności!

Jeśli zuch Adventurer zrealizuje wszystkie wymagania, należy go nagrodzić nadaniem stopnia i specjalnym pinem, który odpowiada nazwie i obrazkowi z okładki podręcznika. Łącznie jest sześć rocznych podręczników dla poszczególnych grup wiekowych. Pierwszy, Małe Owieczki - dla 4-latków, drugi, Ranne Ptaszki - dla 5-latków, Pracowite Pszczółki - dla 6-latków, Promyczki - dla 7-latków, Budowniczy - dla 8-latków i Pomocna Dłoń - dla 9-latków. Wiele z dzieci w trakcie roku harcerskiego będzie obchodzić urodziny i z racji wieku będą chciały przejść do kolejnego stopnia, ale powinny zakończyć jeden stopień, żeby rozpocząć następny. Program jest dedykowany do realizacji podczas jednego roku harcerskiego. W czasie każdej zbiórki zazwyczaj jest czas, żeby zrealizować jedno lub więcej wymagań z podręcznika.

Naszywki sprawności i piny (wręczane na zakończenie wszystkich zadań z podręcznika) są dostępne na stronie https://skladnica.4zywioly.pl/zha.

Dziękujemy za dołączenie do nas w tej podróży!

Andrés J. Peralta

Associate Youth Director

Historia Adventurer

Historia Adventurer sięga roku 1917, kiedy to powstał Podstawowy Kurs Czytania dla dzieci. Stał się on ostatecznie częścią wymagań dla Adventurer. Pierwszy zastęp Promyczków ukończył kurs w roku 1924. Nagroda dla Pracowitych Pszczółek została przyznana po raz pierwszy w 1928 roku, w roku 1929 po raz pierwszy użyto terminu „uroczystość przyznawania stopni", aby opisać uroczystość ukończenia stopnia i wręczenia naszywek. Przyrzeczenie i Prawo Pracowitych Pszczółek zostało spisane w 1929 roku.

Nazwy dla grup wiekowych były zmieniane w czasie oraz charakterystyczne dla różnych miejsc; były to m. in. Klasa Przygotowawcza, Pre-Juniorzy, Pre-Przyjaciele, Pre-JMV, Pre-AJY, Pre-Pathfinders, Klasa Achievement oraz Adventurer.

Do roku 1933 grupę młodszych harcerzy znano pod nazwą Preparatory Members. Dwie dominujące klasy na zachodnim wybrzeżu Stanów Zjednoczonych nazwano Pracowite Pszczółki i Pomocne Dłonie. Na wschodzie natomiast byli oni znani jako Promyczki i Budowniczy. Wszystkie te grupy używały tego samego Przyrzeczenia i Prawa. Różniły się tylko niektórymi wymaganiami. W latach 1933-1938 termin Progressive Class Work był używany w odniesieniu do wszystkich grup od Pracowitych Pszczółek aż do Mistrza Towarzysza.

W 1940 roku Generalna Konferencja wyodrębniła dwa stopnie Missionary Volunteer Progressive Classes, które były przed stopniem harcerskim Przyjaciel. Były to Promyczki i Budowniczy. Mieli proste przypinki z celuloidu, a tam, gdzie były używane chusty, miały kolor beżowy w przypadku Promyczków i zielony w przypadku Budowniczych.

W Stanach Zjednoczonych i w Europie dla tego samego programu używano wielu różnych nazw, np. „Pod prąd", „Niosący Światło Juniorzy", „Klub Promieni Słońca", „Złota zasada". 10 czerwca 1946 r. Komitet Wolontariuszy Misyjnych przegłosował jednolite nazwy dla klas Pre-Juniorów: Pracowite Pszczółki, Promyczki, Budowniczy oraz Pomocna Dłoń.

W roku 1953 pojawiły się pierwsze grupy pre-Pathfinder Adventurer, a w roku 1954 odbyły się pierwsze obozy zuchowe w różnych konferencjach (są to amerykańskie odpowiedniki naszych chorągwi) dla chłopców i dziewcząt w wieku 9 lat, a następnie 8 i 9 lat.

Nazwa Adventurer pojawiła się po raz kolejny w roku 1963 opisując grupę Pre-Pathfinder, tym razem w Pioneer Memorial Church w Andrews University.

W 1969 roku w Konferencji Waszyngtońskiej zaczęła funkcjonować grupa pod nazwą Bobry. Do grupy tej należały dzieci w wieku 6 - 9 lat. Miały swoje własne mundury, żółte koszulki lub bluzy i brązowe spodnie lub spódniczki.

W 1976 roku Podręcznik dla Liderów Młodzieży wspomniał o nowo powstałej grupie pre-JMV, a w roku 1979 w Wydziale Północnoamerykańskim uczniów w klasach 1 - 3 nazwano Adventurer.

Generalna Konferencja w 1985 r. wspomniała o wymaganiach do stopni Adventurer. Prawo Zborowe Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego z 1986 roku również określa uczniów w klasach 1 - 4 jako Adventurer. W roku 1989 Generalna Konferencja zagłosowała za ustanowieniem organizacji Adventurer jako części programu Pathfinder i odgłosowała również oficjalne logo Adventurer.

W 1990 roku kilka wydziałów wypróbowywało pilotażowy program nowych materiałów organizacji Adventurer z Generalnej Konferencji, który włączał ich własne błękitne i białe mundury, własne naszywki sprawności (w kształcie trójkątów) oraz własną strukturę drużyn. W kolejnym roku na Zjeździe Służby Dzieci w Cohutta Springs w stanie Georgia Norman Middag zaprezentował nowy program dla Adventurer.

W 1999 roku na corocznym zjeździe Generalna Konferencja zaleciła dodanie do Prawa Zborowego nowego działu o organizacji Adventurer.

Lista zadań Pracowitych Pszczół

Imię: _____ Data rozpoczęcia: _____ Data zakończenia: _____

Wymagania podstawowe

1. Naucz się na pamięć Przyrzeczenia zuchowego; zadeklaruj chęć wypełniania go w swoim życiu.
2. Zdobądź sprawność Czytanie I.
3. Zdobądź sprawność Kwiaty.

Mój Bóg [wybierz przynajmniej jedną sekcję]

1. Boży plan, by mnie zbawić
   a. Wykonaj lap-book lub wykres wydarzeń biblijnych w kolejności chronologicznej:
   - stworzenie,
   - pierwszy grzech,
   - Jezus troszczy się o mnie dzisiaj,
   - powtórne przyjście Jezusa,
   - niebo.

   b. Narysuj lub opowiedz komuś o jednej z powyższych historii, by pokazać jak bardzo Jezus troszczy się o ciebie.
2. Boże przesłanie dla mnie
   a. Zdobądź sprawność Biblia I.
3. Boża moc w moim życiu
   a. Regularnie spędzaj cichy czas z Jezusem, rozmawiaj z Nim i ucz się o Nim. Zapisuj swoje postępy.
   b. Zapytaj dwie osoby jak pokazują innym, że Jezus się o nich troszczy.
   c. Zdobądź sprawność Rozkoszny szabat.

Ja sam [wybierz przynajmniej jedną sekcję]

1. Jestem wyjątkowy
   a. Wykonaj książeczkę przedstawiającą różnych ludzi, którzy troszczą się o ciebie tak, jak Jezus by to czynił.
2. Umiem podejmować mądre decyzje
   a. Wymień co najmniej cztery różne uczucia.
   b. Zagraj w grę „Uczucia”
3. Dbam o swoje ciało
   a. Zdobądź sprawność Znawca zdrowia.

Moja rodzina [wybierz przynajmniej jedną sekcję]

1. Mam rodzinę
   a. Namaluj lub narysuj obrazek mówiący coś wyjątkowego o każdym członku twojej rodziny.
2. W rodzinie troszczymy się o siebie nawzajem
   a. Odkryj, co piąte przykazanie (Wj 20,12) mówi o rodzinie.
   b. Zrób trzy rzeczy, za pomocą których okażesz szacunek swojej rodzinie.
   c. Zdobądź sprawność Pomoc domowa II.
3. Rodzina uczy mnie samodzielności
   a. Zdobądź sprawność Znawca bezpieczeństwa.

Mój świat [wybierz przynajmniej jedną sekcję]

1. Świat przyjaciół
   a. Zdobądź sprawność Słuchanie.
2. Świat innych ludzi
   a. Opisz wolontaryjną pracę, jaką wykonują urzędnicy w twoim zborze.
   b. Znajdź sposób, by pomóc im w ich służbie.
3. Świat przyrody
   a. Zdobądź sprawność Przyjaciel zwierząt.
   b. Jeśli czas pozwoli, zdobądź jedną dodatkową sprawność.

   Przykładowe sprawności, które mogą być zdobyte przez Pracowite Pszczoły to: Artysta, Bądź bezpieczny, Chleb życia, Dekorowanie ciastek, Dobry Samarytanin, Dom na skale, Fotografia, Gawęda biblijna, Guziki, Jesień, Kosmos, Lato, Miód, Motyle, Muzyk, Obserwator, Orzechy, Pływak I, Pochodnie, Przyjaciel Jezusa, Przypowieści Jezusa, Psy, Przewodnik, Rakiety Śnieżne, Ryby, Saneczki, Talent, Wiosna, Współpraca, Ziemniaki, Zima, Żubry II.

Lista zadań instruktora

Wymagania podstawowe

1. _____
2. _____
3. _____

Mój Bóg

1.
   a. _____
      - _____
      - _____
      - _____
      - _____
      - _____

   b. _____
2.
   a. _____
3.
   a. _____
   b. _____
   c. _____

Ja sam

1.
   a. _____
2.
   a. _____
   b. _____
3.
   a. _____

Moja rodzina

1.
   a. _____
2.
   a. _____
   b. _____
   c. _____
3.
   a. _____

Mój świat

1.
   a. _____
2.
   a. _____
   b. _____
3.
   a. _____
   b. _____

WSTĘP

„Zostawcie dzieci w spokoju i nie zabraniajcie im przychodzić do mnie; albowiem do takich należy Królestwo Niebios.”

–Mat 19:14

Ten fragment często ilustrowany jest jako grupa małych, słodkich dzieci, siedzących w skupieniu u stóp Jezusa. Być może to był właśnie obraz, który miałeś przed oczami, kiedy zgodziłeś się prowadzić zastęp Pracowitych Pszczół. Po pewnym czasie obraz ten mógł szybko zmienić się w grupkę sześciolatków biegających i krzyczących, ile sił w płucach w momencie, gdy ty sam wołasz: „Proszę o ciszę!” Miejmy nadzieję, że Twoja rzeczywistość znajdzie się gdzieś pomiędzy tymi dwoma obrazami!

Podręcznik został opracowany, aby pomóc rodzicom i zastępowym Pracowitych Pszczół, którzy pragną pracować z dziećmi, w miarę ich psychofizycznego i duchowego rozwoju. Program Pracowitych Pszczół może być użyty jako część programu Adventurer w twoim kościele lub przez rodziców jako pomoc w uczeniu swoich dzieci nowych umiejętności i wartości.

Wszystkie aktywności Pracowitych Pszczół powinny być zabawą skoncentrowaną na dzieciach. Pamiętaj, że dzieci w tym wieku obserwują dorosłych, przyglądają się spotkaniom i oceniają w jaki sposób mogą się dostosować. Więc... weź głęboki oddech, pomódl się i pamiętaj o poczuciu humoru. Twoja przygoda z Pracowitymi Pszczołami właśnie się zaczyna!

DZIAŁ 1

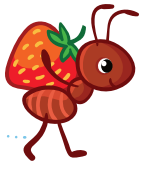
Poziom Pracowitych Pszczół

Ta część zawiera przegląd poziomu Pracowitych Pszczół. Dowiesz się, jakie miejsce w organizacji Adventurer zajmują Pracowite Pszczoły, poznasz ich cele, przyrzeczenie, prawo, hymn i wiele więcej!

NOWE LOGO ADVENTURER

Cele Pracowitych Pszczół

01 Pokazanie Bożej miłości do dzieci.

02 Promowanie wartości wyrażonych w Prawie i Przyrzeczeniu Adventurer.

03 Stworzenie odpowiedniego otoczenia, w którym wszystkie dzieci dobrze się czują.

04 Zachęcenie dzieci do dobrej zabawy.

Przyrzeczenie Adventurer

Ponieważ Jezus mnie kocha, będę zawsze robić wszystko jak najlepiej.

Prawo Adventurer

Jezus może mi pomóc:

- być posłusznym,
- być czystym,
- być szczerym,
- być uprzejmym,
- być pełnym szacunku,
- być uważnym,
- być pomocnym,
- być pogodnym,
- być rozważnym,
- być pobożnym.

Hymn Adventurer

Adventurer to my,
na zbiórce, w domu też.
Adventurer to my
i wciąż uczymy się,
jak być wiernym
dzień po dniu,
by być jak Jezus, służyć Mu.
Adventurer to my!

Podręcznik Pracowitych Pszczół

Jednym z twoich obowiązków jako rodzica czy zastępowego Adventurer jest zachęcanie do rozwoju fizycznego, psychicznego i duchowego każdego dziecka. Klasy Adventurer zostały stworzone, żeby ci w tym pomóc. Wymagania dla Pracowitych Pszczół są podzielone na pięć obszarów: Wymagania podstawowe, Mój Bóg, Ja sam, Moja rodzina, Mój świat. Dodatkowo podręczniki zawierają dużo zabaw oraz sprawności, które dzieci mogą zdobyć.

Każde dziecko musi wypełnić wszystkie Wymagania Podstawowe i co najmniej po jednym wymaganiu z pozostałych czterech obszarów (Mój Bóg, Ja sam, Moja rodzina, Mój świat). Jednak na koniec roku harcerskiego tylko dzieci, które ukończyły wszystkie wymagania z karty zaliczeniowej otrzymają pin Pracowitej Pszczoły podczas szczególnego spotkania zamykającego.

Bardzo ważne jest, by zastępowi rozumieli, że nie wszystkie Pracowite Pszczoły są na takim samym etapie rozwoju lub też mają takie same predyspozycje fizyczne. Musisz być elastyczny, co do sposobu, w jaki dzieci realizują wymagania. Od ciebie zależy, w jaki sposób zinterpretujesz wykonanie zadania i spełnienie wymogów. Na przykład nie wszystkie dzieci będą w stanie zapamiętać lub przeczytać werset z Biblii. W zamian możesz wyjaśnić dzieciom ten werset i poprosić, żeby go zilustrowały. Dziecko może nie być w stanie utrzymać pędzelka, ale w zamian może wziąć gąbkę, zamoczyć ją w farbie i udekorować obrazek. Znów, elastyczność i kreatywność są kluczem do zapewnienia sukcesu każdej Pracowitej Pszczoły.

Sprawności Adventurer

Naszywki Pracowitych Pszczół nazywane są sprawnościami. Jest wiele sprawności i każda z nich jest zaprojektowana, by zachęcić Pracowite Pszczoły do odkrywania, uczenia się i zabawy. Kiedy dziecko spełni wszystkie wymagania potrzebne do zdobycia sprawności, może otrzymać naszywkę.

Wiele sprawności jest włączonych do programu Pracowitych Pszczół, zaplanuj więc czas na ich wspólne zdobywanie w waszym zastępie.

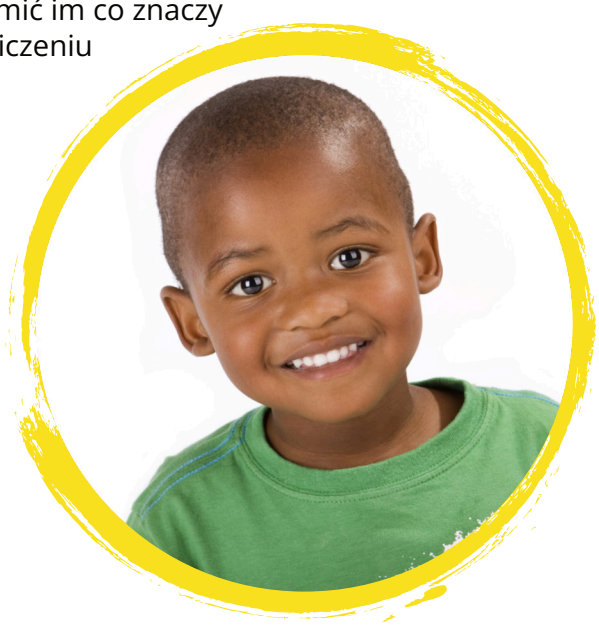
Pamiętaj, że sprawności są dostosowane do wieku zuchów i korespondują ze stopniami Adventurer. Wybierając sprawność do zdobycia, upewnij się, że wybierasz sprawność adekwatną do wieku zuchów. W mniejszych drużynach ta sama sprawność może być zdobywana w tym samym czasie zarówno przez Małe Owieczki, Ranne Ptaszki jak i Pracowite Pszczoły. W większych drużynach, gdzie jest odpowiednia ilość kadry, można sobie pozwolić na zdobywanie sprawności przypisanych do konkretnej grupy wiekowej.

Pracując ze sprawnościami zastępowy powinien dostosować wymagania do możliwości i potrzeb zastępu. Na przykład, jeżeli sprawność wymaga od dzieci aktywności z użyciem umiejętności pomocy społecznej, jako rodzic albo zastępowy możesz wybrać obejrzenie filmu o tej tematyce lub wizytę osoby, która pomaga społecznie.

Także od ciebie zależy, kiedy dziecko spełni wymagania potrzebne do zdobycia sprawności. Pamiętaj, że nie każde dziecko będzie w stanie spełnić wszystkie wymagania. Ważne jest, by dzieci próbowały nowych rzeczy dobrze się przy tym bawiąc, niż żeby konkurowały ze sobą o to, kto zdobędzie więcej sprawności czy zniechęciły się przez zbyt trudne wymagania przewyższające ich możliwości. Twoja elastyczność w tym zakresie może sprawić, że doświadczenie to będzie wielką radością i pozytywnym przeżyciem dla dzieci i ich rodziców!

Sześciolatki lubią otrzymywać nagrody natychmiast, dlatego z wyprzedzeniem zaplanuj sprawności do wykonania i zamów wcześniej naszywki. Kiedy Pracowite Pszczoły ukończą sprawność, wręcz im naszywki, żeby mogły umieścić je na swoich szarfach. Oczywiście przypilnuj, żeby ich nie zgubili!

Udział rodziców jest bardzo ważny w pracy z Pracowitymi Pszczołami. W niektórych przypadkach trzeba będzie uświadomić im co znaczy „normalne” dla sześciolatków. Pomoże im to w ćwiczeniu z zuchami w domu tak, by potrafiły osiągnąć przedstawione cele programowe.

DZIAŁ 2

Charakterystyka Pracowitych Pszczół

Dział, który pomoże tobie i twojemu zastępowemu na szybki przegląd czego możesz oczekiwać od Pracowitych Pszczół, a czego nie powinieneś.

Co musisz wiedzieć o Pracowitych Pszczołach

W książce „Wychowanie” Ellen White zachęca rodziców, by zrozumieli potrzeby rozwojowe swoich dzieci. Ten dział pomoże ci w zrozumieniu fizycznej, poznawczej i społecznej charakterystyki Pracowitych Pszczół. Pamiętaj, że dzieci rozwijają się w swoim własnym tempie, niektórzy z twoich podopiecznych jeszcze nie rozwinęli się do końca, a niektórzy już przeskoczyli do następnego etapu. Również zdolności, które nie były jeszcze rozwinięte na początku roku u zuchów, mogą rozwinąć się pod koniec. Pracowite Pszczoły szybko się uczą i rozwijają. Upewnij się, że skupiasz się na konkretnych potrzebach danego dziecka, a nie na tym, na jakim powinien być etapie.

Charakterystyka fizyczna

- Zaczynają rozwijać zdolności motoryczne.
- Uczą się kopiować kształty.
- Lubią testowanie siły mięśni i umiejętności.
- Uczą się rozróżniać lewą stronę od prawej z coraz większą trafnością.
- Łatwo się męczą.
- Mają lepszą równowagę.

Charakterystyka poznawcza

- Czas koncentracji ich uwagi jest krótki.
- Mogą przekręcać litery.
- Lubią aktywności zaczerpnięte z życia codziennego.
- Poszerzają swoje słownictwo.
- Zaczynają rozumieć czas i dni tygodnia.
- Myślą o rzeczach jako dobrych lub złych, nic pośrodku.

Charakterystyka społeczna

- Uczą się jak inni ich postrzegają; mają samoświadomość.
- Chcą mieć przyjaciół, ale mogą być apodyktyczni.
- Lubią współzawodniczyć, co może prowadzić do oszukiwania.
- Są skoncentrowani na zasadach i chcą robić dobre rzeczy.
- Bardzo pragną miłości i uwagi rodziców oraz innych dorosłych.
- Zamieniają dom w zerówkę, a drużyna lub zastęp jest dla nich największym źródłem oddziaływania.
- Są bardzo aktywni: mogą wiercić się w czasie siedzenia, biegają zamiast chodzić, lubią podskakiwać, turlają się i rzucają.
- Uwielbiają uczyć się poprzez aktywne odkrywanie.
- Potrafią złapać piłkę, zawiązać buty, zapiąć guzik i stać na jednej nodze.
- Mogą mieć napady złości, dokuczać, dominować nad innymi, opowiadać niestworzone historie, narzekać, jeśli są zmęczeni lub myśleć, że ktoś robi coś źle.
- Zadają dużo pytań.
- Są hałaśliwi.
- Potrzebują pozytywnej uwagi i pochwał od dorosłych.

Charakterystyka duchowa

James Fowler, chrześcijański doradca, badacz i specjalista ds. rozwoju dzieci, zidentyfikował siedem etapów w duchowym rozwoju dziecka; trzy z nich są ściśle związane i paralelne z poznawczym i psychologicznym rozwojem dziecka.

Etapy rozwoju duchowego:
Pierwotna wiara (wiek 0-2)

1 - Wiara intuicyjno-ochronna (wiek 3-5)
2 - Wiara mityczno-literalna (wiek 6-11)
3 - Wiara syntetyczno-konwencjonalna (wiek 11 - dorastanie)
4 - Wiara indywidualno-refleksyjna
5 - Wiara powiązana
6 - Wiara upowszechniona

Etap 0 „Pierwotna wiara" to początkowe kroki wiary w ramionach rodziców. Etapy 3-6 są etapami wiary Pathfindersów i dorosłych. Fowler przeprowadził badania i odkrył, że wiele osób, nawet dorosłych, może nigdy nie rozwinąć etapów 4-6, jeśli celowo nie starają się rozwijać duchowo; jest to ich wybór czy będą pogłębiać swoją relację z Bogiem. W Adventurer pracujemy z dziećmi, które uczą się doświadczać Boga przez etapy 1 i 2.

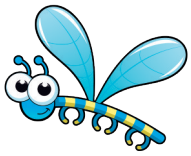

Etap 1 Wiara intuicyjno-ochronna (Małe Owieczki i Ranne Ptaszki)

- Dzielenie się doświadczeniami - dzieci uwielbiają, gdy są w społeczności, w której mogą dzielić się swoimi duchowymi odkryciami.
- Rodzicielstwo - rodzice są zaangażowani w doświadczenia zuchów i mają ogromny wpływ na kształtowanie duchowości dzieci.
- Miłość i bezpieczeństwo - Bóg jest prawdziwy poprzez miłość i bezpieczeństwo zapewniane przez opiekunów, rodziców i zastępowych.
- Formowanie znaczenia - prawda o Biblii ma sens, kiedy są rzeczy, których mogą dotknąć i historie biblijne, z którymi mogą się utożsamiać. Dzieci w tym wieku nie są w stanie myśleć abstrakcyjnie i generalnie nie są w stanie zobaczyć świata z perspektywy kogoś innego.
- Doświadczanie tradycji - rozpoczęcie zbiórki według powtarzalnego schematu, Przyrzeczenie i Prawo Adventurer, których uczą się i powtarzają każdego roku przez lata bycia zuchami, są częścią doświadczania tradycji. Bóg staje się bardziej prawdziwy, kiedy rzeczy wokoło są przewidywalne i dzieci wiedzą czego można oczekiwać po aktywnościach duchowych. Wiara nie jest przemyślanym zestawem idei, ale raczej zestawem doświadczalnych wrażeń przeżywanych wspólnie z rodzicami i zastępowymi.

Etap 2 Wiara mityczno-literalna (Pracowite Pszczółki - Pomocne Dłonie)

- Porównania - dzieci w tym wieku są w stanie zauważyć różnicę między potwierdzonymi faktami, a rzeczami, które mogą być spekulacjami i fantastyką.
- Krąg zaufania - źródło duchowego autorytetu zaczyna się powiększać poza rodziców i zaufanych dorosłych do innych osób w społeczności, takich jak nauczyciele i przyjaciele.
- Religia taka, jakiej doświadczają - dzieci w tym wieku pokładają dużo zaufania w religii. Później na tym etapie dzieci mają zdolność rozumienia, że inni mogą wierzyć inaczej niż one same.
- Obowiązki - podążanie za Bogiem i Jego naukami widzą jako obowiązek i przywilej.
- Formowanie znaczenia - standardowo dzieci w tym wieku wiedzą, że modlitwa do Boga jest ważna i że się jej od nich oczekuje. Wierzą, że dobre zachowanie jest nagradzane, a złe karane. Jeśli jestem dobry względem Boga, to Bóg będzie dobry dla mnie. Nauka o prawdziwości Bożej łaski, która zaczyna się na tym etapie, pomoże im w przyszłości pogłębić relację z Jezusem, kiedy wkroczą w etap 3 i 4.
- Doświadczanie tradycji = znaczenie symboli - symbolika biblijna jest dosłowna, bez dodatkowego znaczenia. Historie biblijne są pełne mocy i prawdziwie motywują.

Dyscyplina - co robić, a czego nie robić

Najlepszym sposobem, by zapobiec problemom z dyscypliną jest zajęcie Adventurer różnymi zadaniami. Poniższe strategie pomogą Ci kierować twoimi zuchami. Pamiętaj, że jesteś tu po to, by pomóc dzieciom i ich rodzinom uczyć się miłości do Jezusa, jednakże jest bardzo ważne, żebyś był wzorem miłości, cierpliwości i pogodnego nastawienia. Jeżeli chcesz, żeby twój zastęp był świetnym miejscem dla każdego, staraj się utrzymać poczucie humoru i współczucie nawet, kiedy zachowanie zucha jest problematyczne.

Co robić . . .

- Sporządź listę kilku krótkich, prostych zasad, które dzieci będą znały i umieść je w widocznym miejscu. Przykładowe zasady: Bądź uprzejmy dla innych. Zachowuj dobre maniery. W ciszy słuchaj innych. Podążaj za instrukcjami. Bądź pozytywny.
- Używaj znaków, by skupić uwagę dzieci. Sygnałem może być naprawdę wszystko, np. szybkie włączanie i wyłączanie światła, włączanie i wyłączanie latarki, trzymanie ręki w górze czy użycie dzwonka.
- Używaj ciszy. Jeżeli jest głośno, zatrzymaj się na chwilę i czekaj w ciszy, aż uwaga wszystkich będzie znów skierowana na ciebie.
- Utrzymuj kontakt wzrokowy. Częste łapanie kontaktu wzrokowego z dzieckiem jest dobrym sposobem, by przestało robić to, co robi i skoncentrowało swoją uwagę na tobie.
- Używaj imion. Jeśli wymienisz imię zucha, za którym idzie pytanie lub zadanie, w prosty sposób szybko przywołasz je z powrotem do skupienia.
- Stój blisko zucha, by wrócił do swojego zadania.
- Poproś dorosłych o interakcję z dziećmi. Jeśli dorośli z radością uczestniczą w aktywnościach, bardziej prawdopodobne jest, że zuchy będą naśladować ich zachowanie. Dodatkowo, gdy dorośli są zaangażowani, może to zapobiec potęgowaniu złego zachowania.

Czego nie wolno robić . . .

- Nie zawstydzać i nie upokarzać dziecka przy wszystkich ani na osobności.
- Nie reagować przesadnie.
- Nie tracić panowania nad sobą – nie krzyczeć, nie używać gróźb, nie dokuczać.
- Nie bić, nie dawać klapsów.
- Nie obrażać dziecka, mówiąc „jesteś głupi”, „jesteś bezużyteczny”, „jesteś niezdarny”.
- Nie używać sarkazmu.
- Nie porównywać dzieci.
- Nie „przyklejać dzieciom etykiety”, nie klasyfikować ich.
- Nie żądać szacunku - szacunek się nabywa.
- Nie oczekiwać od dzieci, że będą zachowywać się jak dorośli.

DZIAŁ 3

Pracowite Pszczoły z niepełnosprawnościami

Naucz się, jak w pełni zaangażować wszystkie Pracowite Pszczoły w twojej drużynie poprzez zrozumienie każdego dziecka i dowiedz się, jak zaplanować aktywności uwzględniające wszystkich.

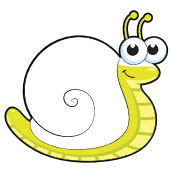

Włączanie Pracowitych Pszczół ze specjalnymi potrzebami

Możesz poczuć się przytłoczony, kiedy dowiesz się, że dzieci z niepełnosprawnościami będą częścią twojej drużyny. Nie martw się. Często proste zmiany w aktywnościach i wymaganiach to wszystko, co musisz wprowadzić. Dzieci z niepełnosprawnościami w tym wieku zazwyczaj są w stanie powiedzieć, kiedy potrzebują pomocy, a jeśli nie, to rodzice lub opiekunowie mogą to zrobić. Pamiętaj, że rodzice lub opiekunowie nie oczekują, żebyś postawił diagnozę lub zaoferował lek na chorobę dziecka, chcą tylko żebyś przywitał i zaakceptował dziecko w grupie. Dodatkowo inne dzieci i dorośli będą patrzeć na ciebie by wiedzieć, jak mają zareagować, więc dopilnuj, by traktować niepełnosprawne dziecko z taką samą otwartością i przychylnością jaką okazujesz innym dzieciom.

Co robić?

- Mów bezpośrednio do dzieci, nie do dorosłych.
- Miej na uwadze, że fizyczna niepełnosprawność dziecka nie jest powiązana z niepełnosprawnością umysłową.
- Zapytaj rodziców o potrzebne wyposażenie dla dziecka.
- Wyjaśnij zastosowanie specjalnego wyposażenia wszystkim dzieciom, by zmniejszyć ich strach.
- Szczególnie zatroszcz się o bezpieczeństwo niepełnosprawnego dziecka w czasie planowania aktywności.
- Upewnij się, że miejsce zbiórki będzie dostępne dla dziecka.
- Zapytaj dziecko, w jaki sposób wolałoby wykonać zadanie.
- Wspieraj samodzielność.
- Skup się na mocnych stronach wszystkich dzieci.
- Oczekuj rozsądnego zachowania od wszystkich dzieci.
- Bądź elastyczny.

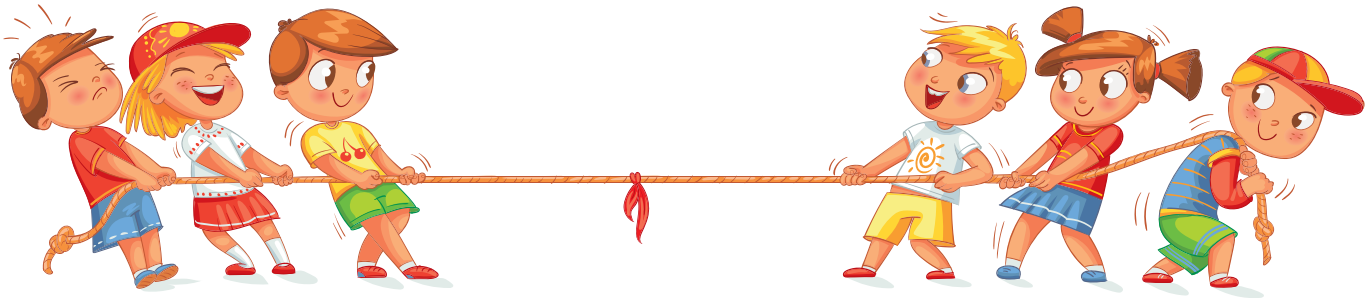

Planowanie aktywności integracyjnych

Czasami trzeba będzie zastąpić lub zmienić wymagania programowe, aby dzieci z niepełnosprawnościami mogły w nich uczestniczyć. Będzie to wymagało kreatywnego myślenia z twojej strony. Pamiętaj, że celem jest, by aktywność była dobrą zabawą i wspierała rozwój dziecka. Oto kilka pomysłów, które pomogą ci zacząć.

- Poszukaj w społeczności swojego lub okolicznych zborów doświadczonych ludzi pracujących w tym obszarze i chętnych pomóc lub udzielić cennych wskazówek kadrze.
- Bądź w stałym kontakcie i konsultuj się z rodzicami dziecka z niepełnosprawnością. Oni najlepiej określą potrzeby swojego dziecka i pomogą przezwyciężyć obawy.
- Zamiast wymagać od dziecka, by nauczyło się wersetu biblijnego na pamięć, pozwól by narysowało obrazek, który przedstawia główny temat tego fragmentu: np. Jezus się mną dzisiaj opiekuje, Jezus przychodzi powtórnie, Jezus weźmie mnie do nieba.
- Zapytaj dziecko z niepełnosprawnością ruchową, rodziców lub opiekunów o jedną z trzech rzeczy, nad którymi chcieliby z dzieckiem pracować, by zastąpić te wymagania sprawności Fitness, których dziecko nie jest w stanie lub nie chce wykonać.
- W pracy z dzieckiem ze spektrum autyzmu kluczem do sukcesu jest, żeby uchwycić się czegoś, czym się interesuje. Propozycje: pięć razy odbić piłkę do rodziców, trzy razy rzucić piłką do kosza, spróbować jednego nowego dania na tydzień.
- Jeśli dziecko ma problem z równowagą, zamiennikiem jeżdżenia na hulajnodze może być np. jeżdżenie na rowerze z rozstawionymi przeszkodami.
- Zamiast robienia plakatu z historią stworzenia, niewidome dziecko może przygotować wystawę z małymi plastikowymi zwierzętami i innymi przestrzennymi przedmiotami.
- Dziecko z porażeniem mózgowym, ze słabszą motoryką może nie być w stanie zająć się małą działką w ramach sprawności Ogrodnik. W zamian może asystować dorosłym lub innym Pracowitym Pszczołom w podlewaniu i zbiorach.
- Naucz wszystkie dzieci przyrzeczenia Adventurer w języku migowym. To pomoże dziecku niesłyszącemu lub z zaburzeniami mowy uczestniczyć w nauce.
- Dziecko z zespołem Down'a może nie być w stanie zapamiętać dwóch głównych części Biblii. W zamian, poproś o zrobienie dwóch zakładek: jednej do Starego Testamentu i drugiej do Nowego Testamentu.

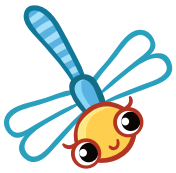
Dodatkowe pomysły

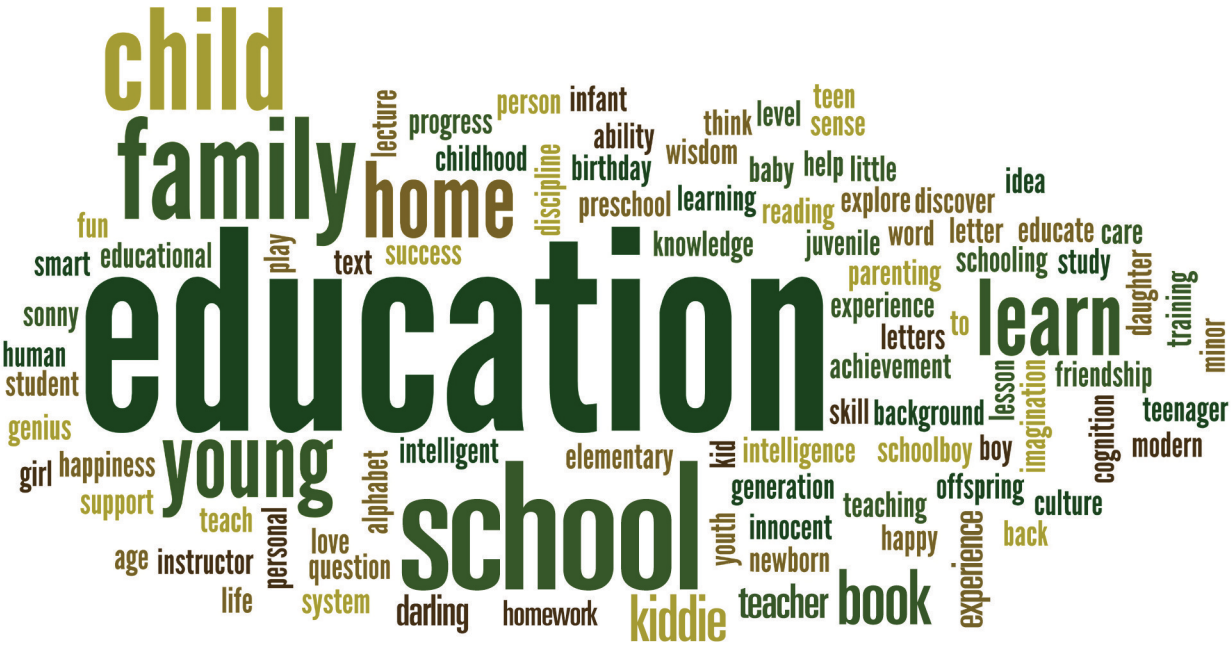
- Zaproś nauczyciela edukacji specjalnej (nauczyciela współorganizującego kształcenie specjalne w szkole twojego dziecka/pedagoga specjalnego), żeby porozmawiał z kadrą Adventurer.

- Odwiedź lokalną bibliotekę i wypożycz książki o dzieciach z niepełnosprawnościami.

- Poszukaj w społeczności swojego lub okolicznych zborów doświadczonych ludzi pracujących w tym obszarze i chętnych pomóc lub udzielić cennych wskazówek kadrze.

- Bądź w stałym kontakcie i konsultuj się z rodzicami dziecka z niepełnosprawnością. Oni najlepiej określą potrzeby swojego dziecka i pomogą przezwyciężyć obawy.

DZIAŁ 4

Zbiórki Pracowitych Pszczół

Pracowite Pszczoły kochają „bzyczeć" i być aktywne! Zaproponowane poniżej lekcje pomogą twoim zuchom dobrze bawić się odkrywając świat i wzrastać bliżej Jezusa.

Zbiórki

Twój zastęp Adventurer jest częścią większej drużyny, zawierającej maksymalnie sześć zastępów zuchowych. W wielu drużynach wszystkie zastępy zaczynają i kończą zbiórki razem, wykonując aktywności w grupie, natomiast twoja grupa wiekowa ma do dyspozycji czas, który jest pomiędzy tymi aktywnościami.

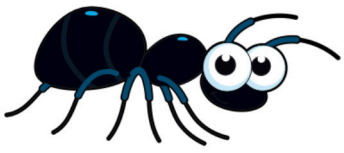
Często uwzględniane elementy:

- Rozpoczęcie zbiórki z całą drużyną (hymn Adventurer, Prawo i Przyrzeczenie Adventurer, nabożeństwo, modlitwy, gawęda, śpiew),
- Aktywności w zastępach (grupy wiekowe)
  - możliwość zdobycia sprawności,
  - gry, historie, rękodzieło, aktywności,
  - różne możliwości doświadczania Jezusa,
- Zakończenie zbiórki z całą drużyną (gry i zabawy ruchowe, śpiew).

Wskazówki dotyczące aktywności

Zbiórki są zaplanowane w taki sposób, by osiągnąć cele programu, ale najważniejsze jest, by wyjść naprzeciw potrzebom dzieci. Mając to na uwadze, zbiórki opisane w tej książce są zaprojektowane tak, aby można było je modyfikować. Nie czuj się zobowiązany, by powtórzyć dokładnie to wszystko, co jest zaproponowane. Sugerowane aktywności są podane dla ułatwienia realizacji wszystkich wymienionych wymagań! Założenia są dostosowane do rozwoju dziecka, co oznacza, że w którymś momencie roku większość zastępu będzie w stanie opanować lub doskonalić swoje umiejętności, aby sprostać wymaganiom! Pomoce zastępowego znajdujące się na końcu podręcznika są ogromnym źródłem pomysłów przy planowaniu kolejnych aktywności na zbiórkach. Jeśli potrafisz wymyślić lub znasz aktywności, które również pomogą w spełnieniu wymagań, czuj się swobodnie, żeby zmienić lub przekształcić sposób pracy z dziećmi! Tylko upewnij się, aby nie było „tak jak w szkole", szczególnie chodzi o to, by dzieci były aktywne, angażowały ręce i żeby była to nauka interaktywna!

Wszystkie aktywności opisane w tym dziale są zaprojektowane w taki sposób, by prowadzić dzieci do Jezusa jak najlepiej się przy tym bawiąc i równolegle, umożliwiając uczenie się o swoim świecie, rodzinie i o sobie samym. Możesz celowo pomóc dzieciom w rozpoznaniu tych powiązań z Jezusem i ich światem, poprzez konkretne określenie celu zbiórki, związek aktywności z tematem, zadawanie dzieciom pytań, które zachęcą ich do podsumowania tematu ich własnymi słowami.

Ta część zawiera karty pracy dla dzieci (do wydrukowania w odpowiedniej ilości egzemplarzy), by mogły śledzić czego się nauczyły. Są to gotowe aktywności, np.: kolorowanie, tworzenie i działanie. Jest tam również wiele poleceń w stylu „idź, zrób to", do których zamiast miejsca na odpowiedź, jest lista zadań do odhaczenia, kiedy będą już wykonane.

Przewodnik zastępowych znajdujący się na końcu każdej książki jest po to, by pomóc rodzicom/kadrze zminimalizować czas potrzebny na przygotowanie się do poprowadzenia aktywności. Pomoce są przygotowane w taki sposób, by naturalnie przejść przez wypełnianie wymagań potrzebnych do zdobycia stopnia czy sprawności. Przygotowując aktywności, pamiętaj o tym, żeby wypełnić wszystkie wymagania.

Miej świadomość tego, że przebieg aktywności będzie różnił się w każdej drużynie i na każdej zbiórce. Czasami dzieci szybko uporają się ze wszystkimi zadaniami. Dobrze wtedy mieć przygotowaną dodatkową grę albo aktywność. Innego dnia dzieci tak się będą cieszyły wykonywaną czynnością, że nie będą miały ochoty kończyć. Bądź elastyczny! Nie jest czymś złym czasami zmienić plany i zaadaptować się do sytuacji, kontynuując coś, co wszystkim sprawia przyjemność. Jeżeli nie wszystko idzie gładko, możesz przerwać i zmienić kierunek zbiórki, zacząć robić coś nowego. Z kolei utrzymywanie szybszego tempa pracy niż naturalne, pozwala dzieciom się zaangażować i sprawia, że chętnie wrócą do tego zadania przy jednoczesnym braku czasu na nudę. Pamiętaj, że elastyczność i entuzjazm są kluczem do sukcesu w prowadzeniu zbiórek Adventurer!

Sieć rodzicielska

Program Adventurer został stworzony, aby pomóc rodzicom w pełnieniu ich ważnej i odpowiedzialnej roli, podobnie, jak nauczyciele czy misjonarze. Celem programu jest umocnienie relacji rodzice-dzieci i późniejszego duchowego, fizycznego, psychicznego i społecznego rozwoju. Poprzez program Adventurer kościół, dom i szkoła mogą wspólnie z rodzicami towarzyszyć dziecku w zdrowym rozwoju.

W służbie Adventurer "zastępowi" i "rodzice" często są synonimami. Wiele drużyn na całym świecie zostało stworzonych i działa dzięki grupie rodziców, którą łączy ten sam cel - służba drużyny dla ich dzieci. Współczesne rodzicielstwo jest bardzo złożone. Adventurer stanowi wspaniałą i bezpieczną przystań, zapewniając strukturę, czas, jak również duchowe i emocjonalne wsparcie dla rodziców. Wszyscy rodzice chcą odnieść sukces! Program Adventurer, jeśli jest dobrze zaplanowany, może pomóc odnieść sukces nam wszystkim!

Mile widziani są rodzice, którzy chcą zaangażować się w program Adventurer - pomagają przy zastępie swojego dziecka, zbierają materiały, przygotowują lub wydają przekąski czy idą z dziećmi w teren, w czasie wycieczki. Na tym etapie (4-9 lat) rodzice są absolutnie niezbędni do rozwoju duchowości i emocjonalnego wzrostu dzieci!

Dodatkowo zapewniając warsztaty dla rodziców, spotkania na interesujące ich tematy czy dzielenie się doświadczeniami, budujemy relacje między rodzicami, a taka społeczność sprawia, że program Adventurer jest jeszcze bardziej wszechstronny i trafia do całych rodzin. Przyjaciele lub rodzice pracujący nad wspólnym projektem, sprawiają, że cel zostaje osiągnięty!

Pomysły na zaangażowanie rodziców:

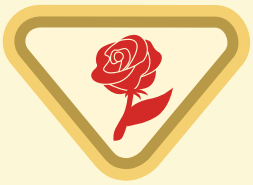
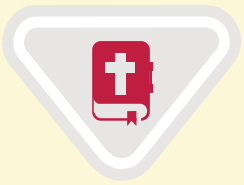
- opowiadanie/czytanie historii grupie zuchów,
- granie na instrumencie w czasie śpiewu,
- planowanie i realizowanie wycieczki,
- przekąski,
- przygotowywanie i sprzątanie po aktywnościach,
- prowadzenie gry lub aktywności.

Pomysły na budowanie relacji między rodzicami:

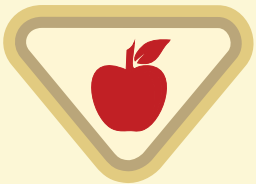
- spotkania rodzinne poza drużyną Adventurer,
- planowanie i prowadzenie nabożeństwa,
- prowadzenie wspólnego ogródka (zaangażowanie dzieci, dzielenie się historiami),
- wspólne jedzenie,
- studiowanie Biblii w małej grupie po zbiórce albo innego wieczoru. Studiowanie w Biblii historii rodziców odnoszących sukces (lub nie), nauk Jezusa, lub innego tematu interesującego grupę,
- organizacja spotkania modlitewnego, stworzenie grupy modlitewnej – modlitwy o siebie nawzajem, o małżonków, relacje i dzieci,
- pomoc innym rodzinom w grupie, jeśli jest taka potrzeba.

Pracowite Pszczoły - Zakres i kolejność zadań

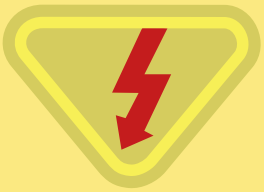
	PODSTAWOWY – WYKONAJ WSZYSTKIE SEKCJE		*Mój Bóg - WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ*	
Dziedzina	**Podstawa**	**Podstawa**	**Mój Bóg** Boży Plan, by mnie zbawić	**Mój Bóg** Boże przesłanie dla mnie
Wymagania	Naucz się na pamięć Przyrzeczenia zuchowego; zadeklaruj chęć wypełniania go w swoim życiu.		a. Wykonaj lap-book lub wykres wydarzeń biblijnych w kolejności chronologicznej: - stworzenie, - pierwszy grzech, - Jezus troszczy się o mnie dzisiaj, - powtórne przyjście Jezusa, - niebo. b. Narysuj lub opowiedz komuś o jednej z powyższych historii, by pokazać, jak bardzo Jezus troszczy się o ciebie.	
Sprawności	Czytanie I 	Kwiaty 		Biblia I
Wykonano	○	○	○	○

Ja sam - WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

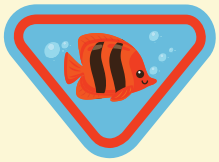
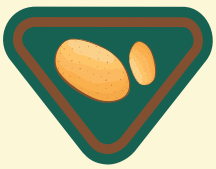
Dziedzina	**Mój Bóg** Boża moc w moim życiu	**Ja sam** Jestem wyjątkowy	**Ja sam** Umiem podejmować mądre decyzje	**Ja sam** Dbam o swoje ciało
Wymagania	a. Regularnie spędzaj cichy czas z Jezusem, rozmawiaj z Nim i ucz się o Nim. Zapisuj swoje postępy. b. Zapytaj dwie osoby jak pokazują innym, że Jezus się o nich troszczy	Wykonaj książeczkę przedstawiającą różnych ludzi, którzy troszczą się o ciebie tak, jak Jezus by to czynił.	a. Wymień co najmniej cztery różne uczucia. b. Zagraj w grę „Uczucia”.	
Sprawności	Rozkoszny szabat 			Znawca zdrowia

Moja rodzina - WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

MÓJ ŚWIAT -

Dziedzina	**Moja rodzina** Mam rodzinę	**Moja rodzina** W rodzinie troszczymy się o siebie nawzajem	**Moja rodzina** Rodzina uczy mnie samodzielności	**Mój świat** Świat przyjaciół
Wymagania	Namaluj lub narysuj obrazek mówiący coś wyjątkowego o każdym członku twojej rodziny.	a. Odkryj, co piąte przykazanie (Wj 20,12) mówi o rodzinie. b. Zrób trzy rzeczy, za pomocą których okażesz szacunek swojej rodzinie.		
Sprawności		Pomoc domowa II 	Znawca bezpieczeństwa 	Słuchanie
Wykonano	○	○	○	○

WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

Dziedzina	**Mój świat** Świat innych ludzi	**Mój świat** Świat przyrody		
Wymagania	a. Opisz wolontaryjną pracę, jaką wykonują urzędnicy w twoim zborze. b. Znajdź sposób, by pomóc im w ich służbie.		Dodatkowe sprawności: Wybierz sprawność, której jeszcze nie zdobyłeś, np. Artysta, Bądź bezpieczny, Chleb życia, Dekorowanie ciastek, Dobry Samarytanin, Dom na skale, Fotografia, Gawęda biblijna, Guziki, Jesień,	
Sprawności		Przyjaciel zwierząt 	Kosmos, Lato, Miód, Motyle, Muzyk, Obserwator, Orzechy, Pływak I, Pochodnie, Przyjaciel Jezusa, Przypowieści Jezusa, Psy, Przewodnik, Rakiety Śnieżne, Ryby, Saneczki, Talent, Wiosna, Współpraca, Ziemniaki, Zima, Żubry 	
Wykonano	○	○	○	○

Pracowite Pszczoły - część dla instruktora

Uwagi ogólne

Byłoby idealnie, gdybyś był w stanie udekorować salę na każdą zbiórkę Pracowitych Pszczół. Pomoże to dzieciom uczącym się przez doświadczanie łatwiej przyswoić materiał.

Jeżeli pozwala Ci na to przestrzeń, zrób „miejsce opowiadania historii", „miejsce zabawy" i „miejsce prac plastycznych", które będą przygotowane wcześniej (oraz wyposażone przez dorosłych); pomoże to w szybkim i sprawnym przebiegu zbiórki.

Wymagania podstawowe

WYKONAJ WSZYSTKIE SEKCJE

I. Naucz się na pamięć Przyrzeczenia zuchowego; zadeklaruj chęć wypełniania go w swoim życiu.

Ponieważ Jezus mnie kocha, będę zawsze robić wszystko jak najlepiej.

Twoje Pracowite Pszczoły docenią znaczącą, 5-7-minutową dyskusję o tym, dlaczego mogą zaakceptować Przyrzeczenie.

Stwórz środowisko, w którym dyskusja będzie dla dzieci zabawą. Możesz to zrobić poprzez pomoc wszystkim w zaangażowaniu się (szczególnie cichym i nieśmiałym dzieciom). Nie pozwól, by jedno czy dwoje dzieci zdominowało dyskusję i odpowiadało na wszystkie pytania. Angażuj również dzieci, które muszą być odpowiednio pokierowane, by odpowiedzieć na zadane pytanie.

Jeśli wasz zastęp jest duży, a masz kilku chętnych rodziców, możecie podzielić się na mniejsze grupy (2-3 dzieci i dorosły). Wtedy więcej osób będzie mogło wziąć udział w dyskusji.

Pytania, które możesz zadać:

1. Co to znaczy zaakceptować? (Zgadzać się z czymś i również chcieć tak robić!)
2. Jakie rzeczy pokazują nam, że Jezus nas kocha?
3. W jaki sposób możemy „robić coś jak najlepiej" (dobrze się spisać)?
4. Kiedy możesz pomóc innym, by dawali z siebie wszystko?

II. Zdobądź sprawność: Czytanie I.

Wymagania:

Przyznawana zuchom, które czytają lub słuchają, gdy ktoś czyta:

1. Historia biblijna lub książka o Jezusie.
2. Książka o zdrowiu lub bezpieczeństwie.
3. Książka o rodzinie, przyjaciołach lub uczuciach.
4. Książka o wydarzeniach historycznych lub o historiach misyjnych.
5. Książka o przyrodzie.

Pomoc:

W zeszycie ćwiczeń dostępny jest dziennik czytania, w którym każde dziecko lub rodzic może wpisać, jaką książkę przeczytali i kiedy skończyli.

Dostępnych jest wiele książek o Jezusie. Ważne, by była ona dopasowana do poziomu rozwojowego dzieci i potrafiła ich zainteresować.

Biblijna Aplikacja dla Dzieci (Bible App for Kids) to produkt Youversion Bible Inc. posiadający prawie 50 interaktywnych historii dla dzieci. Jest to aplikacja z animowanymi historiami, z barwnymi ilustracjami, dźwiękiem, jak również animacjami odpowiadającymi na ekran dotykowy. Gry i zadania pomogą dzieciom zapamiętać to, czego się nauczyły. Poruszanie się po aplikacji jest dla dzieci bardzo proste, nie ma również możliwości robienia dodatkowych zakupów. Jest także drukowana wersja Biblii opatrzona tymi samymi historiami i obrazkami. Odwiedź sklep z aplikacjami na swoim urządzeniu.

Bibleforchildren.org ma ilustrowane, kolorowe strony do 60 różnych historii dla dzieci, dostępne do pobrania i wydrukowania w 462 różnych językach. Jest tam 18 historii o Jezusie (m. in. prezentacje PowerPoint, kolorowanki i strony z historiami). Odwiedź stronę http://bibleforchildren.org/ albo sklep w na swoim urządzeniu mobilnym.

Czytanie książek to najczęściej zadanie domowe wykonywane wspólnie z rodzicami. Kiedy dzieci skończą czytać jedną z książek, poproś je o sprawozdanie w czasie zbiórki z tego, czego się dowiedziały.

Pomysł: Scenka o głównym bohaterze – niech rodzice wspólnie z dziećmi przygotują i zaprezentują JEDNĄ HISTORIĘ GŁÓWNEGO BOHATERA, którą czytali wspólnie w ramach sprawności.

III. Zdobądź sprawność: Kwiaty.

(Najłatwiej będzie, jeśli zaplanujesz realizację tej sprawności na miesiące wiosenne lub letnie, kiedy na łąkach i w ogrodach jest dużo kwiatów).

Wymagania:

1. Wymień pięć kwiatów, które są wspomniane w Biblii.
2. Rozpoznaj 10 z poniższych kwiatów (albo ich odpowiedniki w twojej okolicy lub regionie):

   a. żonkil,
   b. stokrotka,
   c. geranium,
   d. tulipan,
   e. bratek,
   f. chryzantema,
   g. róża,
   h. goździk,
   i. mieczyk,
   j. lilia,
   k. irys,
   l. petunia.

3. Powiedz co przyciąga pszczoły i owady do kwiatów i co zbierają pszczoły.
4. Opowiedz o trzech sposobach rozsiewania się kwiatów.
5. Zagraj w grę „Pyłki”.
6. Zrób zakładkę z wykorzystaniem wysuszonych płatków kwiatów.
7. Zrób bukiet z kwiatów i podaruj go komuś.

Pomoc:

1. Użyj słownika biblijnego lub konkordancji, żeby znaleźć wersety mówiące o kwiatach. Lista: Pnp 2,1-2; 5,13 i 6,2, Mt 6,28-29, Dz 14,13 itp.

   Bible.knowing-Jesus.com zawiera listę 27 kwiatów.

   https://bible.knowing-jesus.com/topics/Flowers

2. Możesz zastąpić podane kwiaty takimi, jakie masz w ogrodzie (lub w ogrodzie zborowym). Jeśli to możliwe zabierz dzieci do ogrodu lub ogrodu botanicznego i pokaż prawdziwe kwiaty, pozwól im je dotknąć i powąchać. Jeśli nie masz takiej możliwości, pokaż zdjęcia, gazety lub obrazki z katalogu z nasionami.

3. Kwiaty przyciągają owady swoimi kolorami, zapachem i ruchem na wietrze. Siadając na kwiatach owady zbierają z nich nektar, pyłek i wodę.

4. Nasiona kwiatów są przenoszone przez wiatr, wodę, zwierzęta (owady, ptaki, ssaki).

5. **Pomysł: Gra w „Pyłki"**

   Materiały: Duży kwiat wycięty z papieru do pieczenia, woda z miodem, proszek (np. do pieczenia). Upewnij się czy nikt nie ma alergii na składniki, których użyjesz!

   Zasady: Używając papieru do pieczenia lub gazety wytnij kształt kwiatu, który ma minimum 1,2 m szerokości i rozłóż go płasko na podłodze. Na środku kwiatu umieść kubek ze słodką wodą, na jego płatkach rozsyp proszek. Daj każdemu dziecku słomkę i niech każde po kolei spróbuje dostać się do „nektaru", tak, żeby nie dotknąć „pyłku" (proszku). Większość kwiatów jest zapylana, gdy owady piją nektar, jednak czasami owady są w stanie ominąć pyłek.

6. **Pomysł: Zakładki do książki**

   Materiały: Wysuszone płatki kwiatów, papierowe zakładki wycięte wcześniej (np. te z zeszytu ćwiczeń wydrukowane na grubym papierze), przezroczysty papier samoprzylepny lub szeroka taśma klejąca.

   Zasady: Wcześniej pozbieraj i ususz płatki z różnych kwiatów. Z papieru technicznego wytnij prostokąty o wymiarach 5 x 18 cm (mogą być w różnych kolorach). Niech zuchy wybiorą sobie zakładki i ułożą na nich płatki kwiatów. Całość przykryjcie samoprzylepnym przezroczystym papierem lub taśmą i przytnijcie jego nadmiar. Zakładkę można wręczyć jako prezent na Dzień Matki, urodziny itp. Żeby zebrać i ususzyć płatki tak, by nie straciły koloru, trzeba je suszyć między fragmentami ręcznika papierowego (albo innej, chłonnej chusteczki), a później umieścić między ciężkimi przedmiotami, np. książkami.

7. Zrób bukiet z kwiatów, przyozdób go i podaruj komuś, kogo chciałbyś uszczęśliwić ALBO zrób bukiet z kwiatów z materiału, papieru lub bibuły i daj go komuś (może być zabrane na szkółkę sobotnią).

   Pomysł: Wycieczka i zrywanie kwiatów

   Materiały: Potrzebni będą rodzice i dzieci, nożyce do cięcia, wiaderko z wodą, żeby przechować kwiaty w drodze do domu.

   Zasady: Znajdź gospodarstwo, w którym można samemu zrywać kwiaty lub jakieś miejsce, gdzie można łatwo (legalnie lub za zgodą) zrywać/wycinać kwiaty. Niech każdy zuch pod nadzorem dorosłych zbierze mały bukiet kwiatów. Niech każde dziecko zbiera i układa kwiaty według uznania. Pamiętaj, że „piękno jest w oczach posiadacza" i „najbardziej liczy się włożony trud". Obdarowany bukietem NIE zwróci uwagi na jego wygląd, ale raczej doceni, że ktoś o nim pomyślał i zatroszczył się o niego.

   Pomysł: Wianek

   Materiały: Duża ilość niedrogich, ciętych kwiatów, w ilości wystarczającej, by każde z dzieci mogło zrobić dla siebie wianek (lub bransoletkę na rękę). Bardzo dobrą alternatywą będzie wybranie się na łąkę i wykorzystanie polnych kwiatów.

   Zasady: Poproś kilku rodziców, by wybrali się z wami na łąkę i pomogli dzieciom pleść wianki. Do tego zadania potrzeba zdolności manualnych, upewnij się, że każde dziecko otrzyma potrzebną mu pomoc, inaczej szybko może się zniechęcić. Dobrą alternatywą dla mniej cierpliwych dzieci będzie zrobienie bransoletki na rękę.

Weźcie wianki do domu, podarujcie sąsiadom lub członkom rodziny.

Mój Bóg

WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

I. Boży Plan, by mnie zbawić

A. Wykonaj lapbook lub wykres wydarzeń biblijnych w kolejności chronologicznej: stworzenie, pierwszy grzech, Jezus troszczy się o mnie dzisiaj, powtórne przyjście Jezusa, niebo.

Wykres wydarzeń jest odmianą „kolorowanki", której strony stanowią kolejne historie. Arkusze do kolorowania z każdego stopnia zuchowego mogą zostać złożone w jedną długą oś czasu. Oznacza to, że co roku będziemy w ten sam sposób robić kolejne karty, które na koniec ułożone obok siebie w kolejności chronologicznej stworzą całą historię Biblii, od stworzenia, poprzez krzyż, do powtórnego przyjścia Jezusa. W każdym roku wykonamy minimum cztery strony, a w niektórych latach sześć lub siedem stron.

Książeczka (lapbook) jest nowszą wersją albumu lub portfolio. Możecie ją wykonać dowolną techniką (kolorowanka, wydzieranka, malowanie farbami, plastelina itp.). Wyszukaj w internecie frazę: „co to jest lapbook", żeby zobaczyć, jak może wyglądać taka praca i znaleźć nowe pomysły, jak zrobić taką książeczkę ze swoimi zuchami.

Temat wykresu lub lap-booka dla Pracowitych Pszczół to przegląd historii od stworzenia, poprzez krzyż, aż do nieba. Adwentyści wierzą, że stworzenie jest lustrzanym odbiciem nieba. Wierzymy w literalne, 7-dniowe stworzenie, uczynione Słowem Boga i opisane w Księdze Rodzaju 1 i 2. Wiele dzieci spoza Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego może nie znać historii stworzenia lub uważać, że ich przodkami były małpy lub inne prostsze formy życia. Bądź wrażliwy, jeśli chodzi o rodziców i dzieci w twojej grupie. Jeśli jest potrzeba, w prosty sposób opowiedz historię stworzenia używając książek dla dzieci i obrazków. Jeśli będzie to dużym wyzwaniem, spróbuj jak najprościej wytłumaczyć, że ludzie wierzą w różne teorie początku życia na Ziemi. Ta, której uczymy w organizacji Adventurer to historia, która znajduje się w Biblii. Historia grzechu, w którą wierzymy jest bezpośrednio powiązana z wyborem, nie przypadkiem (teoria ewolucji zakłada, że śmierć jest przypadkowa, a kreacjonizm, że jest ona skutkiem grzechu i dlatego potrzebujemy Zbawiciela).

Obrazki, które zrobicie są po to, by pokazać dzieciom historię zbawienia: od stworzenia idealnych ludzi, którzy potem zgrzeszyli, poprzez grzesznych nas, aż do uratowania nas i zabrania do nieba. Bóg stworzył perfekcyjny świat i kiedy weźmie nas do nieba, wszystko powróci do tego ideału.

Do wykresu wydarzeń możesz użyć obrazków z zeszytu ćwiczeń, znaleźć i wydrukować inne lub użyć chrześcijańskich kolorowanek. Możesz też znaleźć obrazki dla każdego z siedmiu dni stworzenia (włączając sobotni odpoczynek) w internecie albo w chrześcijańskich kolorowankach.

Pomysł: Składana kostka historii

Materiały: Ośmiościan z zeszytu ćwiczeń. Zalecamy skopiowanie całej strony na kartonie lub jasnym papierze technicznym.

Zasady: Ściany od lewej do prawej - 0 - przed stworzeniem, 1-7 kolejne dni stwarzania włączając szabat. Użyj prostych rysunków, żeby zobrazować co stało się każdego dnia ALBO podziel ściany: 1-4 stworzenie, 5-6 grzech, 7 - Jezus troszczy się o mnie dzisiaj, 8 - niebo.

B. Narysuj lub opowiedz komuś o jednej z powyższych historii, by pokazać, jak bardzo Jezus troszczy się o ciebie.

Przypomnijcie sobie powyższe historie i wybierzcie sposób, w jaki dzieci będą chciały się nimi podzielić (każdy zuch może wybrać swój sposób). Dla tych dzieci, które wybiorą rysunek, w zeszycie ćwiczeń jest miejsce na rysunek. Dzieci, które wybiorą opowiadanie historii mogą skorzystać z pomocy w postaci obrazków przedstawiających kolejne wydarzenia. Możesz też pomóc im poprzez zadawanie pytań nakierowujących w czasie opowiadania.

Jeśli pracujecie w grupie, podziel dzieci, żeby wykonały samodzielnie lub w parach (z pomocą rodziców) każdą z historii albo krótką scenkę podsumowującą, tak żeby każda z historii była przedstawiona.

II. Boże przesłanie dla mnie

A. Zdobądź sprawność: Biblia I.

Wymagania:

1. Posiadaj własną Biblię.
2. Wyjaśnij, jak z szacunkiem traktować Biblię i jak o nią dbać.
3. Podaj nazwę pierwszej i ostatniej księgi Biblii oraz ich autorów.
4. Opowiedz lub przedstaw następujące historie:
   a. Stworzenie;
   b. Początki grzechu;
   c. Jezus opiekuje się mną;
   d. Powtórne przyjście Jezusa;
   e. Niebo.
5. Znajdź w Biblii poniższe wersety na temat miłości Jezusa do ciebie, przeczytaj je i omów. Powtórz z pamięci dwa z nich:
   a. J 3:16
   b. Ps 91:11
   c. J 14:3
   d. Ps 23:1
   e. dowolny, wybrany przez Ciebie.
6. Wykonaj maski do zilustrowania historii/przypowieści biblijnej LUB przedstaw historię biblijną przy użyciu pomocy filcowych lub na piasku.

Pomoc:

1. Jeśli to możliwe, niech każde dziecko ma własną Biblię. Naucz, jak utrzymywać ją w czystości i powiedz, że nie powinno się nic na niej stawiać.
2. Pokaż zuchom jak ostrożnie i z szacunkiem trzymać Biblię. W wielu kulturach Biblia jest najbardziej szanowaną książką w domu. Dlatego też nigdy nie powinna leżeć na podłodze, kurzyć się w kącie czy leżeć pod stertą innych książek. Raczej nic nie powinno na niej leżeć, powinno się o nią dbać i codziennie używać. Tak jak okazujemy respekt i szacunek ważnej osobie, która jest obecna i którą widzimy, tak powinniśmy okazać szacunek Bogu poprzez dbanie o Biblię. Przedstaw wasze oczekiwania kulturowe względem Biblii w pozytywny i opiekuńczy sposób.
3. Księga Rodzaju - Mojżesz (uznaje się, że cały Pięcioksiąg: Księga Rodzaju, Wyjścia, Liczb, Kapłańska i Powtórzonego Prawa, był napisany przez Mojżesza, pomimo, że autor nie jest nigdzie podany). Więcej informacji można znaleźć we Wprowadzeniu do księgi Rodzaju w tomie 1 Komentarzy Biblijnych ADS lub innych komentarzach, które wybierzesz. Księga Objawienia – Apostoł Jan.
4. Jest to identyczne wymaganie z punktem B w części Boży plan, by mnie zbawić. Jeśli wszystkie zuchy wykonały to zadanie, nie ma potrzeby po raz drugi robić tego samego.

Dodatkowy pomysł: Niech dzieci zrobią pantomimę. Zuchy bardzo lubią odgrywać scenki. Zachęć ich do przedstawienia scenki „powstał z martwych". Miej przygotowane pudełko ze strojami do przedstawień biblijnych z pomocami takimi jak prześcieradła, szlafroki, chusty, laski itp.

5. UWAGA: Wiele z Pracowitych Pszczół nie czyta jeszcze płynnie. Jako zastęp, poćwiczcie szukanie wersetów biblijnych. Wyjaśnij każdy z nich tak, żeby dzieci zrozumiały jego znaczenie. Czytajcie wspólnie.

   Pomysł: Czytanie na głos

   Materiały: Trzy lub cztery wersety biblijne wydrukowane na DUŻYM PAPIERZE, żeby cała grupa mogła przeczytać słowa. Skorzystaj z najprostszych dostępnych tłumaczeń Biblii.

   Zasady: Przeczytaj teksty na głos i omów je szybko. Nie poświęcaj zbyt wiele czasu na każdy tekst. Celem jest, by zapoznać dzieci z różnymi częściami Biblii, które są użyteczne do różnych rzeczy (2 Tm 3,16-17). Ciesz się szybką wycieczką przez Biblię ze swoim zastępem.

6. UWAGA: Celem jest, by zrobić prace plastyczne/pobawić się by pomóc dzieciom zapamiętać TEMAT lub GŁÓWNĄ MYŚL tekstów biblijnych. „Zapamiętywanie" nie oznacza, że dziecko zna tekst słowo w słowo po tygodniach czy miesiącach nauki, żeby zdobyć sprawność! Raczej skupcie się na zrozumieniu O CZYM mówią teksty.

   Pomysł: Maski z talerzyków

   Materiały: Papierowe talerze, wstążki o długości pozwalającej przywiązać je do talerzyka i przełożyć wokół głowy dzieci (albo krótkie patyczki, które można zamocować do maski, by dzieci mogły trzymać maski przed twarzami); dziurkacz; kredki lub materiały do kolorowania; odpowiednie wzory (w internecie i księgarniach dostępnych jest wiele szablonów do robienia masek ze zwierzętami lub twarzami ludzi).

   Zasady: Użyj papierowych talerzy, by zrobić maski zwierząt lub ludzi i przedstawić znane historie biblijne, takie jak Daniel w lwiej jamie, stworzenie i ogród Eden. Odegrajcie wybraną scenkę. Szablony do robienia masek dostępne są online - wyszukaj „zwierzęta z papierowych talerzy" lub „maski zwierząt dla dzieci".

III. Boża moc w moim życiu.

A. Regularnie spędzaj cichy czas z Jezusem, rozmawiaj z Nim i ucz się o Nim. Zapisuj swoje postępy.

„Rodzina, która modli się razem, pozostaje razem", to powiedzenie, które jest częścią chrześcijańskich domów od pokoleń.

Zbiórki zuchowe są dobrym przykładem JAK przeprowadzić udane nabożeństwo rodzinne podczas zajęć lub podczas spotkania szkoleniowego dla rodziców.

Pomysł: Model nabożeństwa rodzinnego

Materiały: Książki z historiami biblijnymi odpowiednimi dla dzieci w wieku 6 lat (unikaj tematów „dla dorosłych", które pojawiają się w historiach biblijnych i nie są odpowiednie dla tej grupy wiekowej). Upewnij się, że książki, które wybrałeś są napisane w sposób przystępny (prostsze zdania niż w książkach dla dorosłych czy nastolatków) i zainteresują twoją grupę. Sprzęty muzyczne (instrumenty lub śpiewniczek z prostymi piosenkami dla dzieci lub DVD/YouTube z piosenkami dla dzieci) to doskonały sposób by dodać muzykę do waszego nabożeństwa.

Zasady:

Uwaga: Uwielbienie nie powinno trwać zbyt długo, nie więcej niż 10-12 minut, a każdy element nie powinien być dłuższy niż wiek uczestników + 1.

Zapytaj dzieci o ich ulubioną piosenkę o Jezusie. Użyj sprzętów muzycznych, by razem ją zaśpiewać. Następnie przeczytaj jedną historię (lub nawet tylko kilka stron, jeśli historia jest długa). Niech każde dziecko i dorosły powie proste zdanie lub dwa zdania modlitwy. Szczególnie adekwatne dla tej grupy wiekowej są modlitwy „dziękczynne", ponieważ pomagają dzieciom przyjrzeć się zdarzeniom z bieżącego dnia w świetle Bożego prowadzenia i opieki.

Ćwiczenia zawierają stronę z tabelą do zapisywania częstotliwości nabożeństw. Instruktor nie powinien zmuszać, ale zachęcać by odbywało się to każdego dnia, często jednak to nie dzieci są za to odpowiedzialne, ale rodzice. Dlatego zaproś rodziców na krótkie spotkanie po zbiórce i wyjaśnij im, by to oni zachęcali dzieci do regularności, która szybko może zmienić się w nawyk.

B. Zapytaj dwie osoby jak pokazują innym, że Jezus się o nich troszczy.

Jeśli potrzeba potrenuj z dziećmi używając prostych pytań, np. „Jak pokazujesz innym ludziom, że Jezus się o nich troszczy?" czy „W jaki sposób pokazujesz miłość Jezusa do ludzi?"

Poćwicz z dziećmi jak mówić „dziękuję" za miłą i wartościową rozmowę.

Jeśli jest to zadanie grupowe, miej świadomość czasu i nie pozwól, żeby dyskusja zmęczyła dzieci.

OPCJONALNIE: Logicznym uzupełnieniem tego wymagania jest sprawność Przyjaciel Jezusa.

C. Zdobądź sprawność: Rozkoszny szabat.

Wymagania:

1. Przeczytaj tekst Wj 20,8-11, Iz 58,13-14 oraz Iz 66,22-23 i odpowiedz na poniższe pytania:
   a. Którym dniem tygodnia jest szabat?
   b. Jak brzmi pierwsze słowo czwartego przykazania?
   c. Kto według czwartego przykazania jest stwórcą wszystkiego?
   d. Czy szabat kiedykolwiek przestanie obowiązywać? Wyjaśnij.
   e. Opierając się na przeczytanych fragmentach, odpowiedz, dlaczego powinniśmy zachowywać szabat?
2. Ozdób szabatowe pudełko i włóż do środka przedmioty, które pomogą Ci uczynić szabat przyjemnym, np.:
   a. Książki z historiami biblijnymi,
   b. Lista aktywności, które lubisz robić w szabat,
   c. Modelina lub ciastolina do przedstawiania historii biblijnych,
   d. Książeczki o tematyce chrześcijańskiej.
3. Wykonaj dwie lub więcej prac wymienionych poniżej, które możesz włożyć do szabatowego pudełka:
   a. Załóż album z pamiątkami/zdjęciami (scrapbook), aby upamiętnić wspomnienia z szabatów,
   b. Za pomocą koralików i innych ozdób udekoruj mały pojemnik na świeczkę/tealight, którego będziesz używał w piątki na powitanie szabatu,
   c. Zrób transparent witający szabat,
   d. Załóż notatnik, gdzie będziesz zapisywał myśli i rysował obrazki z co najmniej dwóch nabożeństw, w których uczestniczyłeś,
   e. Zrób zawieszkę na drzwi, przypominającą o szabacie,
   f. Zrób karuzelkę dziecięcą z koralików, elementów natury, etc. nawiązującą do szabatu i/lub stworzenia.
4. Opowiedz przyjaciołom kilka ulubionych rzeczy związanych z szabatem i pokaż im swoje szabatowe pudełko.
5. Weź udział w piątkowym spotkaniu „Powitanie szabatu" wraz z przyjaciółmi, zastępem Adventurer lub w gronie rodzinnym.

Pomoc:

1. Celem jest odkryć, co Biblia mówi o szabacie. Użyj prostych do zrozumienia, ale dosłownych tłumaczeń tego fragmentu.
2. Szabatowe pudełko to miejsce, w którym dzieci przechowują wyjątkowe gry i zabawy, których mogą używać tylko w szabat. Może to być przezroczyste lub kartonowe pudełko czy koszyk. Celem jest stworzenie czegoś szczególnego, na co będą czekać, by otworzyć to w piątek wieczorem.
3. To zadanie powinno być zrealizowane w domu, z rodziną i sprawdzone poprzez krótki raport czy wymaganie zostało zrealizowane.
4. To może być proste dzielenie się w parach. Zuchy siadają naprzeciwko siebie, a zastępowy czyta pytanie i każda z osób ma około 30 sekund na odpowiedź. SZYBKIE pytania są szczególnie ważne dla dobrej zabawy.
5. Zorganizuj w kościele wspólne rozpoczęcie szabatu, na które dzieci przyniosą swoje szabatowe pudełka i pokażą co najmniej jeden przedmiot, którego używają, by szabat był szczególnym czasem. Inny pomysł: w piątek wieczorem zorganizujcie „tradycyjny piątkowy" posiłek. Każda z rodzin może przynieść posiłek, który jest (lub stanie się) dla nich piątkową tradycją. Szczególnie celebrujcie to, że rodzina może uczynić szabat bardzo wyjątkowym czasem dla dzieci.

Ja sam

WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

I. Jestem wyjątkowy

A. Wykonaj książeczkę przedstawiającą różnych ludzi, którzy troszczą się o ciebie tak, jak Jezus by to czynił.

Pomysł: Kolaż ludzi, którzy się troszczą

Materiały: Tablica magnetyczna/korkowa lub brystol, wydrukowane kolorowanki z ludźmi, którzy się troszczą (rodzice, dalsza rodzina, lekarze, pielęgniarki, strażacy, policjanci, itd.) Kilka opcji kolorowanek jest dostępnych w zeszycie ćwiczeń.

UWAGA: Kolorowanki można też łatwo znaleźć w internecie i wydrukować. Wybierz proste rysunki, łatwe do pokolorowania przy użyciu dużych kredek i małych paluszków. Pamiętaj, że umiejętności motoryczne (np. kolorowanie małych detali) nie są jeszcze rozwinięte u sześciolatków.

Zasady: Niech każde dziecko wybierze jeden rysunek do pokolorowania. Użyjcie kredek lub ich jakiegoś zamiennika (np. farb w sztyfcie). Wszystkie skończone rysunki umieść na tablicy lub brystolu w postaci kolażu. Przymocuj je.

Dyskusja: Którzy ludzie mogą ci pomóc i w jakich sytuacjach? O czym muszą pamiętać wszyscy pomocnicy? Co MY możemy zrobić, żeby pomóc tym którzy się o nas troszczą?

II. Umiem podejmować mądre decyzje

A. Wymień co najmniej cztery różne uczucia. Podziel się z grupą lub z zastępowym, kiedy odczuwałeś jedno z nich.

To jest szybkie i proste zajęcie do wykonania pomiędzy czynnościami wymagającymi skupienia lub pracami wykonywanymi siedząc. Prowadzi bezpośrednio do aktywności. Emocje (uczucia) to np.: szczęście, smutek, radość, cierpienie, strach.

Miej świadomość, że nie wszystkie dzieci są „szczęśliwe i zadowolone przez cały czas". Bądź empatyczny dla tych, którzy doświadczyli lęków i cierpienia przez większość swojego dotychczasowego życia.

Innym pomysłem może być wydrukowanie obrazków emotek (wyszukaj online: emotki do druku) i niech każdy zuch wybierze jedną, o której chciałby coś powiedzieć (zobacz wyżej).

B. Zagraj w grę „Uczucia".

Wiele ciekawych quizów o uczuciach i emocjach dostępnych jest na stronie https://wordwall.net/pl-pl/community/krzyżówki-uczucia. Wybierz quiz lub zabawę, która będzie najbardziej odpowiednia dla twoich zuchów.

III. Dbam o swoje ciało.

A. Zdobądź sprawność: Znawca zdrowia.

Wymagania:

1. Naucz się na pamięć wersetów z 1 Kor 6,19-20.
2. Z wyciętych z różnych źródeł zdjęć i obrazków zrób plakat obrazujący cztery podstawowe grupy pokarmów. Poukładaj obrazki w taki sposób, aby skomponować trzy zdrowe posiłki.
3. Wyjaśnij, dlaczego twoje ciało potrzebuje ruchu.
4. Przez tydzień zapisuj swoje godziny snu. Powiedz, dlaczego potrzebujesz odpoczynku.
5. Wyjaśnij, dlaczego potrzebujesz świeżego powietrza i światła słonecznego.
6. Wyjaśnij, dlaczego woda jest ważna dla twojego organizmu. Powiedz, ile szklanek wody powinieneś pić codziennie.
7. Opisz, w jaki sposób poprawnie dbać o higienę jamy ustnej i stosuj te zasady.
8. Wymień trzy rzeczy, które są szkodliwe dla twojego zdrowia.

Pomoc:

1. Jako zastęp lub rodzina porozmawiajcie o zasadach zawartych w tym wersecie.

2. Zorganizuj przyjęcie, na którym będą pokarmy z każdej z czterech grup. Zasłoń zuchom oczy i niech zgadują po zapachu, a później po smaku co to za produkt. ALBO powycinajcie z kolorowych gazet zdjęcia jedzenia, ułóżcie je na papierowym talerzu i omówcie jak stworzyć zbilansowaną dietę (zawierającą białka, węglowodany, tłuszcze oraz warzywa i owoce w prawidłowych proporcjach).

3. Twoje ciało potrzebuje ćwiczeń, by utrzymać siłę mięśni, mocne serce, zwiększać wydolność płuc oraz by poprawić twój wygląd i samopoczucie. Zróbcie kilka ćwiczeń dla zabawy i dobrego zdrowia. „Żółw i zając" to ćwiczenie z biegania w miejscu. Najpierw „biegniesz" 50 kroków żółwim tempem, później szybkie 50 kroków takim tempem jakim biegnie zając. Całość powtórz trzy razy. Zorganizuj Pracowitym Pszczołom wyścig z taczkami, w którym jedno dziecko trzyma kostki dziecka z przodu. Oboje idą naprzód, jedno na rękach, a drugie na stopach. Później zamieniają się miejscami i zaczynają do nowa.

4. Kiedy śpisz, twoje całe ciało się relaksuje, włączając w to twoje mięśnie, serce i oddech. Twoje ciało wykorzystuje czas snu na regenerację.

5. Bez świeżego powietrza nie możemy żyć. Oddychaj głęboko i ciesz się. Światło słoneczne natomiast zawiera witaminę D, która pomaga w utrzymywaniu mocnych kości. Promienie słoneczne działają jak środek dezynfekujący. Poćwiczcie na słońcu i wykonajcie tzw. rosyjskie podskoki (russian hop). Przejdźcie do pozycji przysiadu z ramionami splecionymi na klatce piersiowej. Podskakując, w pierwszej fazie podnieście stopę do przodu, a następnie zatoczcie nią okrąg. Wykonajcie kilkanaście takich ruchów na przemian prawą i lewą nogą. Zakończcie w pozycji startowej.

6. Tracimy wodę oddychając, pocąc się czy oddając mocz, dlatego musimy ją regularnie uzupełniać. Twoje ciało w dwóch trzecich (w 65%) składa się z wody. Pij 2 i ½ litra wody na dzień, by utrzymać zdrowie. Wiele pokarmów również zawiera wodę (najwięcej owoce i warzywa); np. sałata składa się w 90% z wody.

7. Sugestia – zaproś na zbiórkę dentystę lub higienistę. Najczęściej posiadają oni materiały edukacyjne, z pomocą których dzieci w ciekawy sposób nauczą się dbać o higienę jamy ustnej.

8. Wiele rzeczy może zniszczyć twoje zdrowie; brak snu, złe nawyki żywieniowe, mało lub brak ćwiczeń, picie alkoholu, zażywanie narkotyków, itd. Skontaktuj się z lekarzem rodzinnym, z przychodnią lub z członkami zboru pracującymi w służbie zdrowia. Zaproś kogoś z nich na zbiórkę lub poproś o materiały, których będziecie mogli użyć do wypełnienia tego wymagania.

Moja rodzina

WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

I. Mam rodzinę

A. Namaluj lub narysuj obrazek mówiący coś wyjątkowego o każdym członku twojej rodziny.

Pomysł: Cechy charakteru rodziny

Materiały: Proste zdjęcia/obrazki pokazujące upragnione cechy charakteru, które dorośli i członkowie rodziny mogą okazywać swoim dzieciom (miłość, dobroć, wspólny czas, wrażliwość, wspólna zabawa, czas opowiadania historii, wspólne uwielbienie, itd.)

Zasady: To jest proste zadanie polegające na wybieraniu zdjęć lub obrazków i dzieleniu się nimi. Każda Pracowita Pszczoła wybiera zdjęcie, które pokazuje jej ulubione chwile w domu lub to, czego chciałaby doświadczyć w domu. Niech dzieci podzielą się tym w zastępie lub ze swoimi rodzicami/dorosłymi.

II. W rodzinie troszczymy się o siebie nawzajem

A. Odkryj, co piąte przykazanie (Wj 20,12) mówi o rodzinie.

Pomysł: Docenianie rodziców (dyskusja)

Materiały: Koperty, klej, naklejki, pisaki, wycięte kawałki papieru technicznego (trójkąty, kółka, kwadraty)

Zasady: Odkryj, co piąte przykazanie (Wj 20,12) mówi Ci o rodzinach. Rozpocznij rozmawiając o tym, co dla Pracowitych Pszczół oznacza oddawanie czci rodzicom/opiekunom. Bądź wrażliwy na różnorodne modele rodzin twoich zuchów. Niektóre z nich mogą nie mieć obojga rodziców lub mieszkać z jakimś innym członkiem rodziny czy opiekunem. Porozmawiaj o docenianiu rodziców poprzez okazywanie im szacunku (używanie dobrych manier, bycie grzecznym, posłusznym, podążanie za wskazówkami). Pomóż dzieciom zapisać na kopertach Wj 20,12: „Czcij ojca swego i matkę swoją, aby długo trwały twoje dni w ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie." Poproś, by wybrali trzy sposoby, w jakie mogą oddać cześć swoim opiekunom i pomóż im napisać każdy ze sposobów na wyciętej figurze z papieru technicznego. Niech dzieci włożą je do koperty i udekorują kopertę naklejkami. Daj każdemu dziecku trzy dodatkowe, puste figury, żeby wzięło do domu i wypełniło razem z rodziną. Również rodzice/opiekunowie, kiedy widzą, że dziecko okazuje im cześć i szacunek, mogą to na nich napisać i włożyć do koperty dziecka.

B. Zrób trzy rzeczy, za pomocą których okażesz szacunek swojej rodzinie.

Pomysł: Odgrywanie scenek

Materiały: Duży fragment materiału; szlafroki, prześcieradła lub chusty w jednolitym kolorze; paski z materiału; rekwizyty z czasów biblijnych. (Uwaga, jeśli masz już gotowy zestaw przebrań biblijnych, to tutaj jak najbardziej się sprawdzi).

Zasady: Przeczytaj (w wersji dla dzieci) którąś z poniższych historii biblijnych mówiących o dziecku, które szanowało swoich rodziców/opiekunów. Podziel zuchy na mniejsze grupki i niech odgrywają scenki dla pozostałych Pracowitych Pszczół. Znane historie to np.:

- Samuel, który szedł za radą swojej mamy zostając w świątyni z Helim i wykonując ochoczo swoje zadania;
- Daniel oraz służąca Naamana, którzy okazali szacunek swoim rodzicom kontynuując ich pracę i rzetelnie wykonując swoje obowiązki nawet w niewoli;
- królowa Estera, która oddała cześć swojemu kuzynowi Mordochajowi wstawiając się za nim u króla, by go uratował.

C. Zdobądź sprawność: Pomoc domowa II.

Wymagania:

1. Pomóż w dwóch z poniższych prac domowych:
   a. Pranie,
   b. Przygotowanie i podanie posiłku,
   c. Mycie samochodu,
   d. Zakupy w sklepie spożywczym.
2. Nakryj do stołu i pomóż pozmywać po posiłku co najmniej cztery razy w jednym tygodniu.
3. Ściel łóżko i pomóż w sprzątaniu swojego pokoju przez trzy tygodnie.
4. Zademonstruj dwie z poniższych umiejętności:
   a. Odkurzanie lub trzepanie dywanu,
   b. Ścieranie kurzy,
   c. Zamiatanie i mycie podłogi,
5. Przez tydzień podejmij się obowiązku wynoszenia śmieci. Segreguj odpady.
6. Omów i naucz się, jak wykonywać poniższe prace:
   a. Ścieranie kurzu z parapetów,
   b. Usuwanie pajęczyn,
   c. Mycie okien,
   d. Czyszczenie mebli drewnianych,
   e. Segregacja śmieci nadających się do recyklingu,
7. Posłuchaj jednej z historii o dzieciach, które pomagały:
   a. Samuel,
   b. Służąca Naamana,
   c. Jezus.

Pomoc:

1. Każda praca jest przyjemniejsza, kiedy wykonujemy ją wspólnie. Naucz dzieci, by były pomocne poprzez pomaganie rodzicom albo rodzeństwu w pracach domowych.
2. Pokaż dzieciom jak prawidłowo nakryć do stołu: widelce po lewej stronie talerza, nóż i łyżka po prawej stronie, szklanka lub kubek po prawej nad nożem, złożona serwetka ułożona na talerzu lub po lewej stronie widelca. Niech każdy zuch poćwiczy. Naucz dzieci bezpiecznie zmywać naczynia i zastanówcie się jak można wykonywać powyższe zadania z chęcią i uśmiechem.
3. Sześcioletnie dzieci mogą potrzebować pomocy z pościeleniem łóżka i utrzymaniem czystości w swoim pokoju, ale z pewnością muszą nauczyć się tych ważnych czynności i dobrych nawyków.
4. Obowiązki domowe mogą być świetną zabawą zachęcającą dzieci do wybrania sobie „swojej" części domu, o którą będą dbać. Podczas zbiórki naucz dzieci ścierać kurze, zamiatać i odkurzać w bezpieczny sposób, tak, żeby po ich pracy kurz nie był tylko rozniesiony po całym pomieszczeniu, a dokładnie zebrany. UWAGA: Wiele dzieci NIE MA POJĘCIA jak wykonać JAKIEKOLWIEK obowiązki domowe. Jest to świetna okazja, żeby rodzice nauczyli swoje dzieci podstawowych obowiązków, w taki sposób, który funkcjonuje u nich w domu. Może to być czas nauki podstaw na zbiórce, a następnie ćwiczenie w domu z krótkim raportem na następnej zbiórce.

5. Naucz dzieci, żeby pomagały przy opróżnianiu koszy i umieszczaniu śmieci w większych pojemnikach. Opowiedz o tym jak śmieci zanieczyszczają ziemię, jeśli się z nimi prawidłowo nie obchodzi.

6. Pomysł: Zabawa - sprzątanie domu

Materiały: Szczotki, mopy, szmatki, ścierki, gąbki, etc. BEZ ŚRODKÓW CHEMICZNYCH!

Zasady: Przygotuj na zbiórkę „dom do sprzątania" dla zuchów. Może to być dom jednego z zuchów lub pomieszczenia zborowe. Zachęć dzieci, by współpracowały ze sobą, żeby „dom" był piękny i lśniący, pokaż im jak prawidłowo wykonać niektóre czynności. Drewniane meble i parapety okienne muszą być odkurzane czystą ścierką lub jeśli użyta jest farba zmywalna, to mokrą ścierką. Na szczotce umieśćcie czystą szmatkę lub poszewkę na poduszkę, żeby usunąć pajęczyny. Użyjcie wody lub płynu do szyb oraz czystej ściereczki lub ręcznika papierowego do mycia okien. Zamieniajcie się tak, żeby każdy zuch spróbował wszystkich czynności i bawcie się dobrze!

7. Te historie są dostępne w postaci książek z obrazkami, na dvd lub online, np. na youtube. Mogą być także opowiedziane przez rodziców, starsze rodzeństwo lub dziadków.

III. Rodzina uczy mnie samodzielności

A. Zdobądź sprawność: Znawca bezpieczeństwa.

Wymagania:

1. Obejrzyj film o bezpieczeństwie w domu i omów to, czego się nauczyłeś.
2. Omów z rodzicami plan ewakuacji na wypadek pożaru domu. Opisz, gdzie znajduje się gaśnica i jak jej używać.
3. Poćwicz alarm przeciwpożarowy przynajmniej w jednym z tych miejsc:
   a. Dom
   b. Szkoła
   c. Kościół (jeśli możliwe)
4. Wybierz sytuację właściwą dla swojego regionu i przećwicz te alarmy:
   a. Huragan
   b. Tornado
   c. Trzęsienie ziemi
   d. Powódź
   e. Wybuch wulkanu
   f. Burza z piorunami
5. Zostań inspektorem ds. bezpieczeństwa przez tydzień.
6. Stwórz plakat przedstawiający niebezpieczne sytuacje i sposób postępowania w razie ich wystąpienia.
7. Weź udział w zabawie dotyczącej bezpieczeństwa.

Pomoc:

Uwaga: Metody bezpieczeństwa i sposoby nauki różnią się tak bardzo i zmieniają tak często, że NIE podejmujemy się podania dokładnego opisu tej sprawności. Prosimy, potraktuj naszą pomoc jako sugestie!

1. Materiały są dostępne w lokalnej bibliotece, na posterunku policji lub w internecie. Zachęć zuchy do dyskusji, żeby upewnić się, że dzieci są zaznajomione z ważnością bezpieczeństwa przeciwpożarowego.
2. Zachęć rodziców, żeby pomogli dzieciom zrobić plan ewakuacji ich domu. Mogą go narysować, zrobić makietę lub zbudować z klocków LEGO. ZAOPATRZ RODZICÓW w przewodniki bezpieczeństwa w twoim regionie i okolicy, jeśli są dostępne.
3. Dom – zuchy mogą naszkicować plan swojego domu i poćwiczyć ewakuację z rodzicami. Szkoła – szkoły mają swoje plany ewakuacji w placówkach, wystarczy, że dzieci będą wiedziały,

gdzie w ich szkole jest plan ewakuacji i gaśnica. Kościół – zróbcie plan waszej harcówki pomieszczeń kościoła, przedstawiający, gdzie i jak się dostać. Uwzględnijcie piętra i drogi ewakuacji. Z całą drużyną przećwiczcie alarm przeciwpożarowy w czasie, gdy dzieci będą w różnych miejscach, zajęte aktywnościami. Podsumujcie: co poszło dobrze, co można poprawić, czy wyprowadziliście na zewnątrz wszystkich i ile czasu wam to zajęło.

4. Lokalna jednostka Policji, Straży Pożarnej lub biblioteka powinny mieć informację o kataklizmach możliwych w twojej okolicy. Materiały dostępne są również w internecie. Poinformuj o nich dzieci i przygotuj je na różne sytuacje (bez straszenia ich). Przećwiczcie algorytm zachowania przy każdym z możliwych na waszym terenie kataklizmów.

5. Wymyśl przypinkę „Inspektor bezpieczeństwa" (możesz użyć obrazka zaproponowanego w zeszycie ćwiczeń) lub wstążkę, którą zuchy będą nosić każdego dnia w najbliższym tygodniu. Przypinka lub wstążka będzie im przypominać, że w tym tygodniu mają dbać o bezpieczeństwo i notować potencjalne problemy w domu i w szkole, np.: zepsuty zamek w kantorku na środki chemiczne, przepalone przewody, zepsute gniazdko elektryczne, grabie leżące do góry ząbkami, deska na chodniku, zepsuty kran, nieoznakowany pojemnik zawierający rozpuszczalnik, rozbite szkło, itd. Podzielcie się swoimi spostrzeżeniami w zastępie.

6. Zapytaj o zgodę na powieszenie plakatu w miejscu publicznym, żeby dorośli mogli go zobaczyć.

7. Podaj dzieciom przykłady niebezpiecznych sytuacji, oczekując odpowiedzi „tak" lub „nie", albo „zapytam mamę i tatę".

Pomysł: Odgrywanie scenek

Materiały: Czapki, chusty lub marynarki jako stroje dla „wizytatorów/doradców". Dzieci będą udawały dorosłych.

Zasady: Zagrajcie różne scenki, kiedy coś się stało, a rodzica nie ma przy dziecku. Zacznij grę od dobrze znanej wszystkim sytuacji, np. stłuczone szkło na podłodze. Zapytaj: „Czy mógłbyś zebrać to szkło?", „Czy opowiesz to rodzicom?". Stwórz proste dla dzieci sytuacje niebezpieczne, by ćwiczyły, że w takich przypadkach zawsze trzeba powiadomić dorosłego. Niech mówią „Pójdę po moją mamę", „Czy mogę powiedzieć to tacie?" lub „Moich rodziców teraz nie ma".

Przykłady: Pukanie do drzwi przez „sprzedawcę"; telefon „Czy tata jest w domu?" (kiedy go nie ma).

Zachęć dzieci, żeby przypomniały sobie swoje prawdziwe sytuacje i ostrożnie przemyślały, co należy powiedzieć.

Mój Świat

WYBIERZ CO NAJMNIEJ JEDNĄ SEKCJĘ

I. Świat przyjaciół

A. Zdobądź sprawność: Słuchanie.

Wymagania:

1. Zapamiętaj i wyjaśnij znaczenie dwóch z wymienionych wersetów:
   a. Jk 1,19
   b. Jer 29,11-12
   c. Jer 13,15
   d. Prz 1,8
   e. Iz 59,1
2. Opowiedz jedną z historii.
   a. Mały Samuel - 1Sm 3
   b. Jezus w świątyni - Łk 2,41-49
3. Wymień zasady słuchania:
   a. Słuchaj Boga.
   b. Zawsze bądź gotowy do słuchania. „Wiedzcie to, umiłowani bracia moi. A niech każdy człowiek będzie skory do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu.” Jk 1,19.
   c. Bądź cierpliwy. Słuchanie zabiera czas, ale nagroda jest tego warta.
   d. Bądź posłuszny. Słuchaj i wykonuj polecenia za pierwszym razem.
   e. Bądź uprzejmy. Słuchanie jest darem, bądź wzorem do naśladowania w tym zakresie.
   f. Szanuj innych. Słuchaj, co inni mają do powiedzenia i pozwól im dokończyć wypowiedź, zanim się odezwiesz.
   g. Bądź uważny. Słuchaj uważnie, gdy inni mówią.
4. Wykonaj pracę plastyczną związaną ze słuchaniem.
5. Weź udział w zabawie związanej ze słuchaniem.

Pomoc:

1. Lub poszukaj jakiegoś innego wersetu.

2. Zachęć do kreatywności (scenki lub pantomimy) w czasie, kiedy dzieci uczą się nawyku słuchania. Bądź wzorem słuchacza. Ucz słuchania poprzez piosenki i gry.

Skrypt: Samuel słucha

Może pamiętacie, że matka Samuela to kobieta o imieniu Anna. Pragnęła syna bardziej niż czegokolwiek innego, więc modliła się i prosiła Boga o chłopca. Złożyła Bogu obietnicę, że jeśli On da jej syna, ona odda go z powrotem Panu, żeby mu służył przez wszystkie dni jego życia. Bóg dał Annie syna, o którego prosiła, a ona dotrzymała złożonej Mu obietnicy. Kiedy chłopiec był wystarczająco duży, zabrała go do świątyni i oddała pod opiekę kapłana Heliego. Od tej pory Samuel służył w świątyni pod jego nadzorem.

Pewnej nocy, gdy Samuel spał, usłyszał, że ktoś go woła. Wstał i pobiegł do Heliego.

- Jestem tu, wołałeś mnie - powiedział do Heliego.
- Ja cię nie wołałem - odpowiedział Heli - idź z powrotem do łóżka.

Samuel poszedł i położył się.
Znów PAN zawołał „Samuelu!”. Samuel wyskoczył z łóżka i poszedł do Heliego.

- Jestem tu, wołałeś mnie - powiedział.

W końcu Heli zdał sobie sprawę, że to Bóg woła Samuela. Powiedział do chłopca:

- Idź i połóż się, jeśli znów cię wezwie, powiedz „Mów Panie, sługa twój słucha".

Samuel wrócił do łóżka i znów usłyszał głos Boga wołający „Samuelu! Samuelu!". Tym razem chłopiec odpowiedział tak jak doradził mu Heli.

- Mów Panie, sługa twój słucha.

Niektórzy ludzie myślą, że Bóg woła tylko dorosłych. Właśnie dlatego lubię historię Samuela. Samuel był naprawdę małym chłopcem, kiedy Bóg go zawołał. Bóg zna twoje imię, tak jak znał imię Samuela i dzisiaj wciąż woła do chłopców i dziewczynek mówiąc „Chodź, podążaj za mną". Słuchajcie Bożego wezwania i odpowiedzcie tak jak zrobił to Samuel, „Jestem tu".

Uwaga: Dobrą książką do przeczytania w tym miejscu są Wierni Przyjaciele tom 2 (Mały kapłan Samuel), jest to klasyczna adwentowa książka dla dzieci autorstwa Etty B. Degering. Jest też dostępna jako audiobook, CD z piosenkami czy kolorowanki.

Skrypt: Jezus słucha

Każdego roku Maria, Józef i Jezus udawali się do Jerozolimy na święto. Podróżowali z dużą grupą przyjaciół i rodziny. Na miejscu odbywało się przyjęcie, podczas którego świetnie się bawili. Było tam dużo smacznego jedzenia i wielbienia Boga. W ten sposób okazywali mu jak bardzo Go kochają.

Po przyjęciu Maria i Józef razem z grupą podróżnych udali się w drogę powrotną do domu. Po jakimś czasie marszu Maria i Józef zdali sobie sprawę, że nigdzie nie mogą znaleźć Jezusa. Pytali o niego wszystkich członków rodziny i przyjaciół, ale nikt go nie widział. (Przyłóż rękę do skroni tak jakbyś szukał Jezusa).

Maria i Józef szybko wrócili do Jerozolimy. Szukali Jezusa wszędzie. (Przyłóż ręce do skroni jakbyś szukał Jezusa; później zawołaj Jezusa po imieniu, jakbyś go szukał).

W końcu udało im się Go znaleźć. Czy wiesz, gdzie był? Jezus był w świątyni; słuchał i zadawał pytania nauczycielom. Oni rozmawiali tam przez cały ten czas! Uczeni byli zadziwieni wiedzą Jezusa.

Kiedy Maria go znalazła, powiedziała:

- Synu, dlaczego nam to zrobiłeś? Twój ojciec i ja bardzo się o ciebie martwiliśmy!

Jezus zapytał:

- Dlaczego mnie szukaliście? Powinniście wiedzieć, że jestem tam, gdzie sprawy mojego Ojca.

Ale oni tego nie zrozumieli.

Jezus poszedł razem z nimi do domu w Nazarecie i był im posłuszny. Słuchał i robił wszystko, o co rodzice go prosili. Jezus rósł i stawał się coraz mądrzejszy. Lubili go ludzie, sprawiał też radość Bogu.

3./4. Pomysł: Odgrywanie scenek z pomocą puszek

Materiały: Puszki (po napojach), sznurek lub drut, krótki scenariusz, który odzwierciedla zasady słuchania

Zasady: Dwie puszki połącz ze sobą za pomocą sznurka lub drutu, żeby uzyskać telefon. To rodzaj transmitera głosu, który świetnie połączy słuchanie z zabawą. Poćwiczcie mówienie i słuchanie stosując zasady z wymagania 3 LUB pokażcie, co dzieje się, gdy ich nie stosujemy. DUŻO więcej zabawy będzie z puszkami niż ze zwykłą, tradycyjną rozmową! (Tak, puszki to kolejny sposób na odgrywanie ról).

5. Pomysł: Gra w głuchy telefon: Niech wszystkie dzieci usiądą w kółku. Zastępowy podaje wiadomość szepcząc wymyślone hasło w ucho dziecka siedzącego po jego lewej stronie. Wiadomość jest przekazywana od dziecka do dziecka przez szeptanie jej do ucha kolejnemu dziecku. (Przekazujcie wiadomość ostrożnie, niezbyt głośno, żeby inni nie usłyszeli).

Kiedy wiadomość przejdzie całe koło, niech ostatnie dziecko powie ją na głos, by wszyscy usłyszeli. Opowiedzcie jak wiadomość się zmieniała idąc przez koło.

Pomysł: Podążanie za liderem wersja 1:

Uproszczenie znanej gry „Szymon mówi" w taki sposób, by podkreślić znaczenie skupienia i podążania za wskazówkami. Spróbuj powiedzieć, „Szymon mówi: dotknij swoich palców u stóp a później usiądź na podłodze". Jeśli dziecko wykona tylko drugie polecenie, bez pierwszego, odpada. Ta gra podkreśla w jaki sposób za efektywnym słuchaniem podąża wykonywanie zadań. Dla starszych dzieci użyj obrazków z figurami geometrycznymi. Daj zuchom puste kartki, później opisz obrazek i poproś, żeby narysowali to, co usłyszeli. Porównaj oba obrazki i porozmawiaj o tym jaką rolę pełni słuchanie w odwzorowaniu rysunku.

Pomysł: Podążanie za liderem wersja 2:

Utwórz trzy-osobowe grupy. Niech jedno dziecko z grupy zamknie oczy. Pozostała dwójka niech zabierze tę osobę co najmniej 20 kroków od reszty osób.

Powiedz: Masz minutę na powrót na swoje miejsce z zamkniętymi oczami. Koledzy w twojej grupie będą ci mówić, gdzie iść, ale musisz słuchać uważnie.

„Niewidząca" osoba nie może być prowadzona za rękę; musi podążać tylko za instrukcjami swojej grupy. Zagraj trzy razy, żeby każdy uczestnik mógł być w roli „niewidomej" osoby. Później zapytaj: Łatwo czy trudno było słuchać głosów członków grupy? Jak instrukcje innych osób na ciebie wpłynęły? Jakich technik używałeś, by dobrze słyszeć?

II. Świat innych ludzi

A. Opisz wolontaryjną pracę, jaką wykonują urzędnicy w twoim zborze.

B. Znajdź sposób, by pomóc im w ich służbie.

Pomysł: Zaangażowanie się w duchowe dawanie

Materiały: Czas i dorośli

Zasady: Dzieci muszą nabyć pierwszych doświadczeń w misji, dlatego dobrze jest rozpocząć od odkrywania swoich talentów. Zachęć ich do zaangażowania się w różne rzeczy. Zaoferuj wiele możliwości służby. Zaangażuj ich, jak tylko możesz, w różne aspekty życia kościoła, gdzie będą mogli pracować ramię w ramię z dorosłymi. Zasugeruj, że rodziny służą razem jako drużyna. Bóg wykorzysta tę okazję do rozwoju pasji w ich sercach i będzie rozwijał ich dary duchowe.
Pozwól dzieciom i młodzieży planować i prowadzić ich własne programy, oczywiście pod nadzorem. Wkrótce zobaczysz wśród nich liderów i nauczycieli.

Zabierz ich na wycieczkę misyjną do domu opieki, szpitala dla dzieci lub w podobne miejsce, a wkrótce zobaczysz, jak rozkwitają w nich dary dobroci.

Zaangażuj zuchy w pracę wokół kościoła dzięki czemu szybko zobaczysz jak dzieci z darem służenia będą czekać na każdą okazję do pracy.

Weź ich ze sobą na małą wycieczkę misyjną, a wkrótce usłyszysz odpowiedzi na powołanie do bycia misjonarzem lub ewangelistą.

Szukaj pośród nich ochotników do bycia lekarzami i pielęgniarzami, a zobaczysz jak dzieci z darem pomocy same zaoferują swoją pomoc potrzebującym.

Bądź ostrożny w czasie tego procesu, nie stosuj przymusu ani nie wynagradzaj zaangażowanych dzieci. One muszą nauczyć się służyć z miłości i posłuszeństwa. Muszą zrozumieć, że służenie samo w sobie jest warte poświęcenia czasu, a nie, że trzeba ich przekupić by to zrobili.

Pomysł: Sobotnia wycieczka

Zasady: Poproś dwie osoby zaangażowane w wolontariat w kościele (urzędników), żeby oprowadziły dzieci (krótko i odpowiednio do ich wieku) pokazując im co dzieje się w kościele.
Na przykład, niech Pracowite Pszczoły pomodlą się ze starszym zboru przed wyjściem na podium lub pomogą osobie, która ma opowiadanie dla dzieci. Zabierz ich do baptysterium, kuchni lub w miejsce, gdzie liczone są dary i pokaż różne rodzaje służby.

III. Świat przyrody

A. Zdobądź sprawność: Przyjaciel zwierząt.

Wymagania:

1. Wykonaj jedno z poniższych zadań:
    1. Zatroszcz się o zwierzę lub ptaka przez 4 tygodnie:
        a. Karm je i zadbaj o świeżą wodę.
        b. Utrzymaj jego posłanie (klatkę) w czystości.
    2. Przez 4 tygodnie wykładaj resztki żywności lub ziarna dla zwierząt lub ptaków z twojej okolicy.
        a. Wymień i opisz stworzenia, które skorzystały z żywności.
        b. Narysuj te stworzenia lub pokoloruj rysunek, który je przedstawia.
2. Zrób listę stworzeń, które znajdują się w twojej okolicy.
3. Dopasuj 10 zwierząt do ich domów.
4. Zrób maskę zwierzęcia.
5. Weź udział w zabawie związanej z tematyką zwierząt.
6. Zrób wypchaną maskotkę zwierzęcia. Opisz, jak zajmowałbyś się tym zwierzęciem, gdyby było prawdziwe.

    LUB

Odwiedź jedno z poniższych miejsc:

a. Zoo,
b. Schronisko dla zwierząt,
c. Muzeum,
d. Gospodarstwo wiejskie,
e. Ptaszarnię,
f. Sklep zoologiczny.

7. W którym dniu Bóg stworzył zwierzę, którym się opiekowałeś?

Pomoc:

1. Naucz każde dziecko odpowiedzialności za zwierzę i bycia opiekuńczym. (Możesz znaleźć zwierzątko zastępowe i zorganizować tury zajmowania się nim przez wszystkie dzieci po kolei). Porozmawiaj o tym, co jest dobre dla zwierzęcia, a jakie jedzenie, zabawki, itd. nie są dla niego dobre i dlaczego.

2. Naucz dzieci obserwacji przyrody i powiedz, gdzie mogą uzyskać pomoc w identyfikacji zwierzęcia (np. biblioteka czy muzeum).

3. Zagraj w grę z dopasowywaniem zwierząt do ich domów. Użyj zdjęć, obrazków lub gotowych kart pracy dostępnych w internecie. Opowiedz ciekawostki o poszczególnych zwierzętach, na przykład o krabach, które kiedy rosną, muszą znaleźć sobie nowy, większy dom; czy o żółwiach, których skorupy rosną razem z nimi, itd.

4. Pomóż dzieciom wybrać o jakim zwierzątku chcą się więcej dowiedzieć. Użyj papierowego talerza, narysuj i pokoloruj zwierzątko, wytnij oczy tak, żeby zuchy mogły przez nie widzieć. I/LUB zagraj w grę z naśladowaniem głosów zwierząt: zastępowy wydaje odgłos, a wywołane zwierzątko odpowiada i mówi czym jest, albo wszyscy zgadują.

5. Wybierz grę spośród gier o zwierzętach, np. Farmer, Domino ze zwierzętami, Memory, Piotruś czy inne, ulubione gry twoich zuchów.

Pomysł: Bingo ze zwierzętami

Materiały: Karty do bingo (możesz poszukać kart w internecie), znaczniki/małe kulki z tymi samymi zwierzętami, flamastry

Zasady: Wyciągnij ze stosu znacznik i nazwij to zwierzątko. Wszystkie dzieci, które mają je na swojej karcie zaznaczają je (każda karta jest inna). Kiedy jakaś osoba ma zaznaczone wszystkie pola w rzędzie lub kolumnie, rozpoczyna się nowa gra.

6. **Pomysł: Zwierzęta ze skarpety**

Materiały: Skarpetki (kup paczki jasnych, kolorowych lub wzorzystych skarpetek. Do większości prac będą potrzebne 1-3 skarpetki); malutkie ruchome oczka, gorący klej, pisaki do tkanin

Wyszukiwarka internetowa: Wpisz: „zwierzęta ze skarpetek"

Zasady: Zanim rozpoczniesz, poszukaj w internecie przykładów prostych wzorów skarpetkowych zwierząt takich jak ryby (wieloryby), koty czy misie. Przygotuj kilka wzorów takich maskotek.

Dzieci pokochają tę pracę, a powstałe zwierzątka będą tak urocze, że będą chciały wciąż je przytulać i bawić się nimi. Pozwól im na chwilę swobodnej zabawy maskotkami. Pamiętaj, żeby użyć dobrych materiałów, tak, żeby maskotka była wytrzymała i nie zepsuła się przy pierwszym użyciu.

Pomysł: Szkic i klej/zszywacz

Użyj kolorowanki z prostymi kształtami zwierząt. Powiększ wzór i wytnij dwa identyczne kształty zwierząt z gazety. Pokoloruj zwierzątka, zszyj je razem i wypełnij dodatkowo papierem.

Razem z rodziną porozmawiajcie o zwierzątku, które zrobiliście i czego się nauczyliście.

7. Zobacz Rdz 1,20-2,1.

B. Jeśli czas pozwoli, zdobądź jedną dodatkową sprawność.

Dodatkowe sprawności dla Pracowitych Pszczół:

- Artysta
- Bądź bezpieczny
- Chleb życia
- Dekorowanie ciasteczek
- Dobry Samarytanin
- Dom na skale
- Fotografia
- Gawęda biblijna
- Guziki
- Jesień
- Kosmos
- Lato
- Miód
- Motyle
- Muzyk
- Obserwator
- Orzechy
- Pływak I
- Pochodnie
- Przyjaciel Jezusa
- Przypowieści Jezus
- Psy
- Przewodnik
- Rakiety Śnieżne
- Ryby
- Saneczki
- Talent
- Wiosna
- Współpraca
- Ziemniaki
- Zima
- Żubry

